

Πανεπιστήμιο Θεσσαλίας
Τμήμα Πολιτισμού και Δημιουργικών
Μέσων και Βιομηχανιών

Πτυχιακή Εργασία

«Τεχνητή Νοημοσύνη και Ψηφιακά Μέσα στη Σύγχρονη Καλλιτεχνική Δημιουργία:
Δημιουργία Εικονικού Μουσείου μέσω Art Steps»

“The Impact of Artificial Intelligence and Digital Media on Contemporary Artistic
Creation: Creating a Virtual Museum through Art Steps”

Φοιτήτρια: Αικατερίνη Λιασκώνη

Πατρώνυμο: Ηλίας Λιασκώνης

Επιβλέπουσα Καθηγήτρια: Δήμητρα Παπαχρήστου

Βόλος, Σεπτέμβριος 2025

Ευχαριστίες

Με την ολοκλήρωση της παρούσας πτυχιακής εργασίας, θα ήθελα να ευχαριστήσω όλους όσοι συνέβαλαν, άμεσα ή έμμεσα, στην πραγματοποίησή της.

Ευχαριστώ το Τμήμα Πολιτισμού και Δημιουργικών Μέσων και Βιομηχανιών του Πανεπιστημίου Θεσσαλίας για τις γνώσεις και τα εφόδια που μου παρείχε καθ' όλη τη διάρκεια των σπουδών μου.

Εκφράζω την εκτίμησή μου στην επιβλέπουσα καθηγήτρια, κα. Δήμητρα Παπαχρήστου, για την επίβλεψη της εργασίας.

Θερμές ευχαριστίες απευθύνω στην οικογένειά μου και στους φίλους μου για την στήριξη, την υπομονή και την ενθάρρυνσή τους καθ' όλη τη διάρκεια αυτής της προσπάθειας.

Περίληψη

Η παρούσα πτυχιακή εργασία εξετάζει την αξιοποίηση εργαλείων τεχνητής νοημοσύνης και ψηφιακής δημιουργίας για την παραγωγή έργων εμπνευσμένων από το ύφος του Keith Haring και την ένταξή τους σε μια εικονική έκθεση μέσω της πλατφόρμας Artsteps. Στόχος υπήρξε η διερεύνηση τριών βασικών αξόνων: πώς η τεχνητή νοημοσύνη μπορεί να συμβάλει στη δημιουργία νέων εικαστικών αφηγήσεων, ποιες τεχνικές και αισθητικές προκλήσεις προκύπτουν κατά την παραμετροποίηση του ύφους του καλλιτέχνη, καθώς και ποιες είναι οι δυνατότητες πειραματισμού κατά τη χρήση των νέων μέσων στο πεδίο της τέχνης.

Τα αποτελέσματα έδειξαν ότι τα εργαλεία τεχνητής νοημοσύνης προσφέρουν νέες δυνατότητες πειραματισμού με την εικαστική γλώσσα του Haring, ενώ η εμπειρία επιμέλειας στο ψηφιακό περιβάλλον ανέδειξε τη σημασία του σχεδιασμού μιας σαφούς αφηγηματικής δομής και της διάδρασης με το κοινό. Συνολικά, η μελέτη καταδεικνύει ότι, παρά τις προκλήσεις, η τεχνητή νοημοσύνη μπορεί να λειτουργήσει ως εργαλείο εμπλουτισμού της εικαστικής εμπειρίας και δημιουργίας ενός πολυφωνικού χώρου, όπου η τέχνη διατηρεί τη δύναμή της να εμπνέει και να επικοινωνεί.

Λέξεις-κλειδιά: Keith Haring, Τεχνητή Νοημοσύνη, Ψηφιακή Τέχνη, Εικονικό Μουσείο, Artsteps, Παραμετροποίηση, Επιμέλεια

Abstract

This thesis explores the use of artificial intelligence and digital creation tools to produce artworks inspired by the style of Keith Haring and to present them in a virtual exhibition via the Artsteps platform. The study focuses on three main axes: how AI can contribute to the creation of new visual narratives, what technical and stylistic challenges arise when parameterizing the artist's style, and what possibilities for experimentation emerge through the use of these new media in the field of art.

The results indicate that AI tools offer new opportunities for experimentation with Haring's visual language, while the process of curating in a digital environment highlighted the importance of designing a clear narrative structure and engaging with the audience. Overall, the study demonstrates that, despite the challenges, artificial intelligence can enrich the artistic experience and help create a polyphonic space where art retains its power to inspire and communicate.

Keywords: Keith Haring, Artificial Intelligence, Digital Art, Virtual Museum, Artsteps, Parameterization, Curation

Υπεύθυνη Δήλωση

Πίνακας περιεχομένων

Ευχαριστίες	i
Περίληψη	ii
Abstract	iii
Υπεύθυνη Δήλωση	iv
Πίνακας περιεχομένων.....	v
1. Εισαγωγή	7
1.1. Αντικείμενο της εργασίας	7
2. Θεωρητικό Μέρος	13
2.1. Ο Keith Haring.....	13
2.2. Τέχνη και κοινωνικά μηνύματα	15
2.3. Τεχνητή Νοημοσύνη και Σύγχρονη Τέχνη.....	17
2.1. Ψηφιακές Εκθέσεις & Artsteps.....	19
3. Πειραματικό – Δημιουργικό Μέρος	20
3.1. Προετοιμασία της Καλλιτεχνικής Παραγωγής	20
3.2. Ψηφιακά Μέσα και Τεχνολογικά Εργαλεία Δημιουργίας.....	21
3.2.1. Χρήση της Πλατφόρμας NightCafe.....	21
3.2.2. Περιγραφή της Πλατφόρμας Artsteps	26
3.3. Θεματικοί Άξονες και Εικαστική Οργάνωση της Έκθεσης	26
3.3.1. Χαρά και Παιδικότητα	28
3.3.2. Φιλία και Συλλογικότητα	30
3.3.3. Αγάπη και Ενσυναίσθηση	34
3.3.4. Ισότητα, Συμπερίληψη και Ανθρώπινα Δικαιώματα.....	39
3.3.5. Πολιτική και Κοινωνική Κριτική.....	43
3.3.6. Πόλεμος και Ειρήνη.....	45
3.3.7. Περιβαλλοντική Κρίση	47
3.3.8. Τεχνολογική Αλλοτρίωση και Ψηφιακή Υποταγή.....	49

3.4. Δομή Περιήγησης στην Ψηφιακή Πλατφόρμα	54
4. Συμπεράσματα	68
Βιβλιογραφία	70

1. Εισαγωγή

1.1. Αντικείμενο της εργασίας

Η παρούσα πτυχιακή εργασία εστιάζει στη διασύνδεση της σύγχρονης ψηφιακής τεχνολογίας με την τέχνη, μελετώντας αφενός τη δημιουργική και πολιτική διάσταση του έργου του Keith Haring, και αφετέρου τις δυνατότητες της τεχνητής νοημοσύνης στη δημιουργία και παρουσίαση εικαστικού περιεχομένου. Ο Haring, εμβληματική μορφή της street art του 1980, ξεχώρισε για τη χρήση χρωμάτων, συμβόλων και καρτουνίστικων μορφών, καθώς και για τη σύνδεση της τέχνης του με κοινωνικά ζητήματα όπως το AIDS, ο ρατσισμός, η ισότητα και η ελευθερία έκφρασης (Αλεβίζου, 2023, Lavart, 2021). Έργα όπως το "Ignorance = Fear" (1989) και το "Stop AIDS" (1989) καταδεικνύουν την πρόθεσή του να παρέμβει δημόσια και πολιτικά μέσα από την τέχνη του.

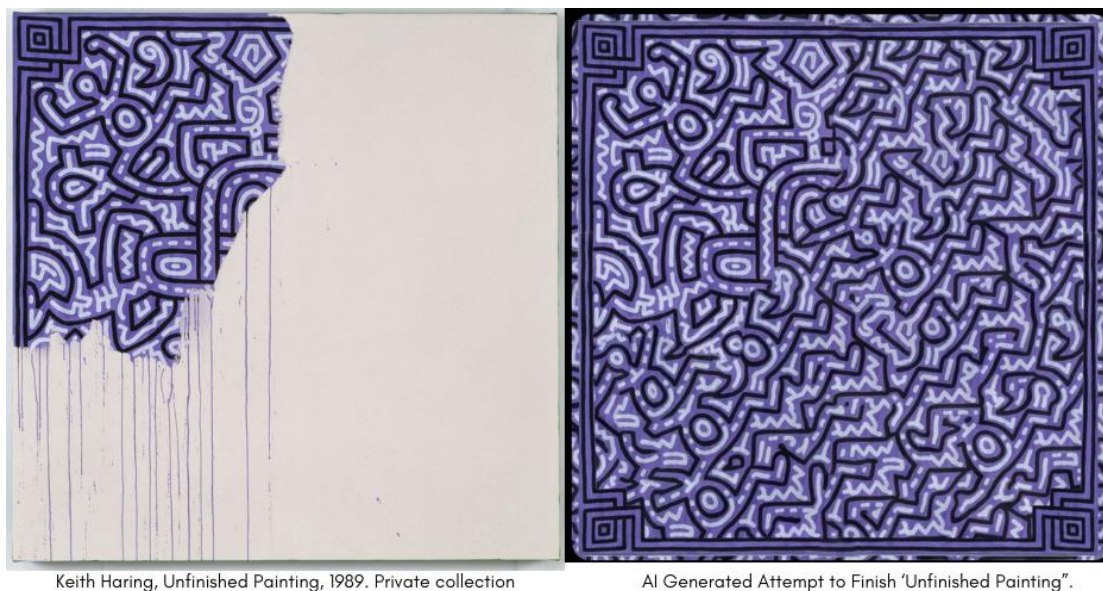
Εικόνα 1: Keith Haring - Ignorance = Fear (1989) (Πηγή: The Keith Haring Foundation, 1997c)

Τα τελευταία χρόνια, η δημιουργία εικόνων με χρήση τεχνητής νοημοσύνης έχει εξελιχθεί σε σημαντικό πεδίο ψηφιακής καλλιτεχνικής πρακτικής (Μαραγιάννη, 2025), εγείροντας αισθητικές, ηθικές και φιλοσοφικές συζητήσεις.

Ένα ιδιαίτερα χαρακτηριστικό παράδειγμα αποτελεί η περίπτωση του *Unfinished Painting* (1989), έργου που ο Haring άφησε σκόπιμα ατελές ως σχόλιο για την κρίση του AIDS. Ο καλλιτέχνης είχε γεμίσει μόνο το άνω αριστερό τεταρτημόριο του καμβά με έντονα μωβ, μαύρα και λευκά μοτίβα, αφήνοντας το υπόλοιπο κενό, με πιτσιλιές μπογιάς να κατεβαίνουν προς τα κάτω ως ένδειξη “διακοπής” της δημιουργικής ροής.

Ο ίδιος είχε δηλώσει τότε: «Η ζωή μου είναι η τέχνη μου, είναι αλληλένδετα. Όταν το AIDS έγινε πραγματικότητα στη ζωή μου, έγινε και θέμα στους πίνακές μου» (Cole, 2024). Έτσι, η ατέλεια του έργου λειτούργησε ως καλλιτεχνικό σχόλιο για τη ζωή που κόβεται απότομα λόγω της ασθένειας.

Στις 31 Δεκεμβρίου 2023, χρήστης του Twitter χρησιμοποίησε αλγόριθμο TN για να “ολοκληρώσει” το έργο, συνοδεύοντας την ανάρτηση με το σχόλιο: «*Η ιστορία πίσω από αυτό τον πίνακα είναι τόσο λυπηρή! Τώρα με τη βοήθεια της TN μπορούμε να ολοκληρώσουμε αυτό που δεν μπόρεσε να τελειώσει ο ίδιος ο Haring*». Η δημοσίευση προκάλεσε άμεση αντίδραση και συζήτηση γύρω από την ηθική διάσταση τέτοιων πρακτικών: για πολλούς θεατές, το να γεμίσει η κενή επιφάνεια σήμαινε ότι ακυρώθηκε το ίδιο το καλλιτεχνικό σχόλιο του Haring, το οποίο βασιζόταν στην απουσία, στη σιωπή και στην ατελή μορφή ως σύμβολο της απώλειας. Ο δημιουργός της ψηφιακής εκδοχής αργότερα διευκρίνισε ότι η πράξη του έγινε “για πλάκα”, χωρίς πρόθεση να προσβάλει το έργο ή να σχολιάσει το AIDS, ωστόσο η έντονη αντίδραση του κοινού ανέδειξε πόσο λεπτή είναι η σχέση ανάμεσα στην πρόθεση του αρχικού καλλιτέχνη και στη μεταγενέστερη παρέμβαση τρίτων μέσω τεχνολογίας (AthensVoice, 2024, Cole, 2024).

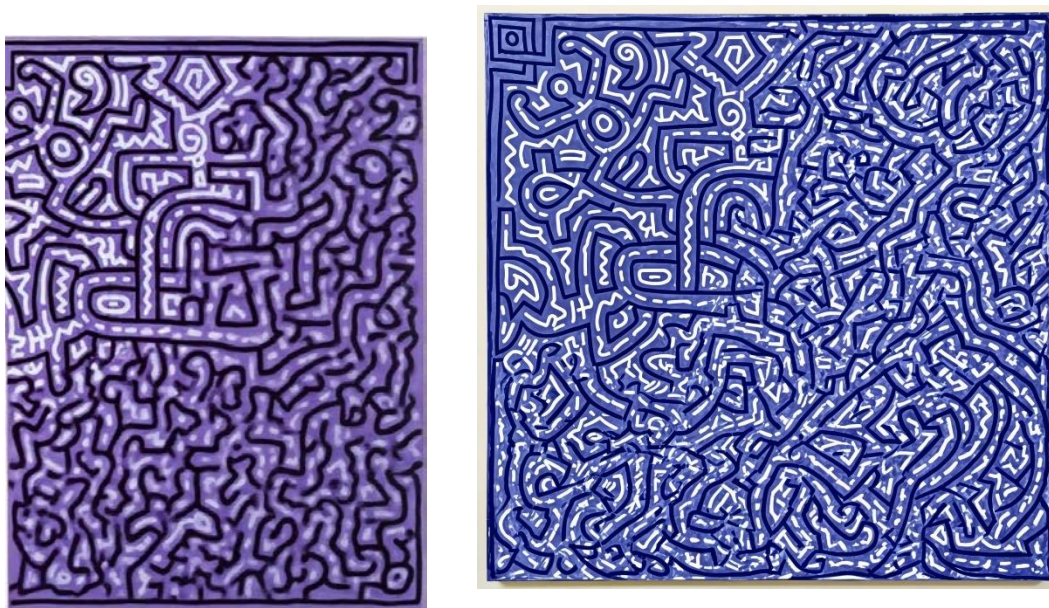
Εικόνα 2: Η ανολοκλήρωτη εικόνα του K. Haring και η εικόνα που ολοκληρώθηκε με την βοήθεια εργαλείων T.N. (Πηγή: AthensVoice, 2024)

Η υπόθεση αυτή συνδέεται με ένα ευρύτερο πλαίσιο αντιπαράθεσης γύρω από την TN και τα πνευματικά δικαιώματα. Την ίδια περίοδο, δημοσιοποιήθηκε λίστα με περίπου 16.000 καλλιτέχνες –ανάμεσά τους και ο Haring– των οποίων το έργο φέρεται να έχει

χρησιμοποιηθεί χωρίς άδεια για την εκπαίδευση αλγορίθμων όπως το Midjourney, φέρνοντας ξανά στο προσκήνιο το ερώτημα: πού βρίσκονται τα όρια ανάμεσα στην “αναδημιουργία” και στη “νοθεία” της καλλιτεχνικής αυθεντίας.

Στο πλαίσιο της παρούσας έρευνας, επιχειρήθηκε πειραματικά η επανάληψη αυτού του παραδείγματος με το εργαλείο NightCafe. Χρησιμοποιήθηκε η αρχική εικόνα του *Unfinished Painting* ως βάση, με στόχο να παραχθεί μια “ολοκληρωμένη” εκδοχή μέσω ΤΝ. Αν και το αποτέλεσμα δεν αναπαρήγαγε με ακρίβεια την αμφιλεγόμενη εκδοχή που κυκλοφόρησε στα μέσα κοινωνικής δικτύωσης, παρουσίασε μια αρκετά κοντινή προσέγγιση, επιβεβαιώνοντας ότι τα σύγχρονα μοντέλα μπορούν να προσομοιώνουν σε μεγάλο βαθμό την αισθητική και το ύφος του Haring. Η εμπειρία αυτή ανέδειξε τον δημιουργικό αλλά και κριτικό χαρακτήρα της χρήσης τέτοιων εργαλείων: ενώ μπορούν να επεκτείνουν ή να “συμπληρώσουν” ένα έργο, παράλληλα επαναφέρουν το ερώτημα του πώς ορίζεται το όριο ανάμεσα στη δημιουργική συνέχεια και στην παραποίηση της καλλιτεχνικής πρόθεσης.

Εικόνα 3: α) Το αυθεντικό ανολοκλήρωτο έργο του K. Haring, β) η 1^η προσπάθεια αναπαραγωγής του έργου στο nightcafe, γ) η 2^η προσπάθεια αναπαραγωγής του έργου στο nightcafe, δ) η 3^η προσπάθεια αναπαραγωγής του έργου στο nightcafe που είναι και η πιο κοντιν'γ στο τελικό αποτέλεσμα που δημοσιεύτηκε.

Το παράδειγμα αυτό συνδέεται άμεσα με τη βάση της παρούσας εργασίας, καθώς φέρνει στο προσκήνιο το ζήτημα της δημιουργικής αυθεντίας, δηλαδή του δικαιώματος του καλλιτέχνη να ορίζει το όραμα και τα όρια του έργου του. Το δίλημμα προκύπτει όταν νέες τεχνολογίες, όπως η TN, επιχειρούν να “συνεχίσουν” ή να “ολοκληρώσουν” έργα που ο ίδιος ο δημιουργός άφησε ατελή, γεγονός που γεννά ερωτήματα για το ποιος νομιμοποιείται να μιλήσει εξ ονόματός του.

Όπως γίνεται κατανοητό από τα παραπάνω, η χρήση της τεχνολογίας –και κυρίως της τεχνολογικής δυνατότητας αναπαραγωγής ή συμπλήρωσης ημιτελών έργων- δημιουργεί ηθικά και δεοντολογικά ζητήματα σε σχέση με την καλλιτεχνική δημιουργία. Στην παρούσα εργασία, η TN δεν χρησιμοποιείται για να υποκαταστήσει τον Haring, αλλά για να παραγάγει νέα, πρωτότυπα έργα εμπνευσμένα από τη γλώσσα του, μεταφέροντάς την σε σύγχρονο πλαίσιο. Εδώ η τεχνητή νοημοσύνη χρησιμοποιείται πρωτίστως ως εργαλείο επιμέλειας μίας έκθεσης, προσβάσιμης μέσω συγκεκριμένης πλατφόρμας, ενώ την ίδια στιγμή ως μέσο πειραματισμού με ένα τεχνολογικό μέσο το οποίο μπορεί να μιμηθεί το έργο του καλλιτέχνη μέσα από συγκεκριμένες παραμέτρους και οδηγίες. Η εικονική έκθεση που σχεδιάστηκε οργανώνει αυτή την πρωτογενή παραγωγή σε θεματικές ενότητες μέσω των εργαλείων NightCafe και Artsteps, διερευνώντας πώς τα ψηφιακά μέσα μπορούν να αποτελέσουν

εργαλείο καλλιτεχνικής έκφρασης, όχι ως αντικατάσταση του δημιουργού αλλά ως τρόπο προώθησης και διάχυσης της δουλειάς του στο διαδίκτυο.

Αντικείμενο της παρούσας εργασίας είναι η παραγωγή πρωτότυπων έργων με εργαλεία TN, εμπνευσμένων από την αισθητική και τις θεματικές του Haring, και η παρουσίασή τους μέσω μιας εικονικής έκθεσης στην πλατφόρμα Artsteps. Μέσα από αυτή τη σύνθεση, εξετάζεται πώς μπορεί να αποδοθεί το εικαστικό λεξιλόγιο του Haring σε σύγχρονα κοινωνικά ζητήματα, με εργαλεία όπως το NightCafe Studio, και πώς διαμορφώνεται η εμπειρία του θεατή σε ένα ψηφιακό περιβάλλον προσβάσιμο στο κοινό (Παπαχρήστου et al., 2016, σ.48).

Κεντρικός στόχος της εργασίας είναι να αναδείξει την τεχνητή νοημοσύνη όχι ως αυτόνομο δημιουργό, αλλά ως εργαλείο που μπορεί να συμπληρώσει και να προωθήσει την καλλιτεχνική διαδικασία, παρέχοντας νέες δυνατότητες για πειραματισμό, αισθητική διερεύνηση και επικοινωνία με ευρύτερο κοινό.

Η τέχνη που παράγεται μέσω TN δεν αντικαθιστά την ανθρώπινη δημιουργία, αλλά λειτουργεί ως μέσο αναστοχασμού και ερμηνείας: μπορεί να ανοίξει ερωτήματα, να επεκτείνει τη θεματολογία και να δημιουργήσει νέες μορφές συμμετοχής;

Αν ο Haring ζούσε σήμερα, θα αξιοποιούσε τέτοια εργαλεία με τον ίδιο πνεύμα κοινωνικής παρέμβασης που χαρακτήριζε τα graffiti και τις δημόσιες τοιχογραφίες του, προσαρμόζοντάς τα στις τρέχουσες συνθήκες;

Είναι το διαδίκτυο ένας δημόσιος χώρος σήμερα;

Σε αυτό το πλαίσιο, η εργασία επιδιώκει: (α) την ανάλυση των χαρακτηριστικών του έργου του Haring και της σχέσης του με την κοινωνική τέχνη, (β) τη δημιουργία νέων έργων μέσω TN με σύγχρονη θεματολογία, (γ) την επιμέλεια και παρουσίασή τους σε εικονική έκθεση στο Artsteps, και (δ) την αποτίμηση της εμπειρίας, με έμφαση στις αισθητικές επιλογές και τις παιδαγωγικές προεκτάσεις.

Τα βασικά ερευνητικά ερωτήματα που απαντώνται είναι: Πώς αξιοποιήθηκαν τα εργαλεία τεχνητής νοημοσύνης και ψηφιακής δημιουργίας για την παραγωγή έργων εμπνευσμένων από τον Keith Haring και ποιες παραμετροποιήσεις καθόρισαν το τελικό αποτέλεσμα; Ποιες αισθητικές, τεχνικές αλλά και φιλοσοφικές προκλήσεις αναδείχθηκαν κατά τη διαδικασία, με δεδομένο ότι η “δημιουργικότητα” της TN προϋποθέτει ανθρώπινη καθοδήγηση; Ποια είναι η ηθική διάσταση της χρήσης TN

στην εικαστική δημιουργία και πώς διαμορφώνεται η εμπειρία επιμέλειας στο ψηφιακό περιβάλλον;

Η μεθοδολογική προσέγγιση της εργασίας βασίζεται στην επιμέλεια νέας έκθεσης, και άρα πρόκειται για εργασία by project. Αρχικά, πραγματοποιήθηκε βιβλιογραφική ανασκόπηση με βάση πηγές της τελευταίας δεκαετίας, στη συνέχεια σχεδιάστηκαν και δημιουργήθηκαν έργα με ΑΙ βάσει θεματικών εμπνευσμένων από τον Haring, και τέλος οργανώθηκε η ψηφιακή τους επιμέλεια στο Artsteps. Ιδιαίτερη σημασία αποδόθηκε στην ερμηνευτική συσχέτιση των παραγόμενων εικόνων με την αισθητική του Haring και στην αφήγηση που οργανώνει την εικονική έκθεση. Η τελική αξιολόγηση πραγματοποιήθηκε μέσω αυτοαναστοχασμού και καταγραφής παρατηρήσεων από την εμπειρία της επιμέλειας.

Η εργασία δομείται σε τέσσερα κεφάλαια: Εισαγωγή, Θεωρητικό Πλαίσιο (ανάλυση Haring, κοινωνικά μηνύματα, ψηφιακή τέχνη), Πειραματικό–Δημιουργικό Μέρος (παραγωγή και επιμέλεια έργων) και Συμπεράσματα.

2. Θεωρητικό Μέρος

2.1. Ο Keith Haring

Ο Keith Haring (1958–1990) υπήρξε εμβληματική φυσιογνωμία της σύγχρονης τέχνης και βασικό σημείο αναφοράς για το παρόν εγχείρημα, καθώς συνδύασε τη street art με την κοινωνική ευαισθητοποίηση. Στη δεκαετία του 1980, ανέδειξε τη γραμμική, άμεσα αναγνωρίσιμη εικονογραφία του σε δημόσιους χώρους, δίνοντας ορατότητα σε θέματα όπως ο ρατσισμός, η κρίση του AIDS και τα ανθρώπινα δικαιώματα (Wikipedia, 2019).

Γεννημένος στην Πενσυλβάνια, ο Haring από νωρίς έδειξε ενδιαφέρον για τη ζωγραφική και την εικονογράφηση, με έντονη επιρροή από τα κόμικς και την ποπ κουλτούρα. Στα τέλη της δεκαετίας του 1970 μετακόμισε στη Νέα Υόρκη, όπου εντάχθηκε στο ζωντανό περιβάλλον της street art. Στους σταθμούς του μετρό της πόλης ξεκίνησε να δημιουργεί τα γνωστά chalk drawings πάνω σε μαύρες διαφημιστικές επιφάνειες, τα οποία έκαναν την τέχνη του άμεσα προσβάσιμη στο καθημερινό κοινό και τον καθιέρωσαν ως πρωτοπόρο μιας νέας καλλιτεχνικής γλώσσας (Wikipedia, 2019).

Η αισθητική του βασίστηκε σε καθαρές γραμμές, έντονα χρώματα και απλοποιημένα σύμβολα – καρδιές, χορευτικές φιγούρες, βρέφη και σκυλιά – που λειτουργούσαν ως παγκόσμια εικαστικά σημεία αναφοράς (King, 2024b). Αυτό το στυλ χαρακτηρίζεται από έντονη εικονογραφία, η οποία συνδύαζε παιγνιώδη διάθεση με κοινωνικά και συμβολικά νοήματα, προσδίδοντας στην τέχνη του έναν κοινωνικά προσανατολισμένο χαρακτήρα (King, 2024b).

Εικόνα 4: Ο Keith Haring επί το έργον (φωτογραφία αρχείου, δεκαετία 1980). (Πηγή: Wikipedia, 2019)

Παράλληλα, η τέχνη του Haring διακρίθηκε από μια σαφή πολιτική διάσταση: χρησιμοποίησε τη δημόσια τέχνη ως μέσο κοινωνικής ευαισθητοποίησης και ακτιβισμού. Τα έργα του σχετικά με το AIDS — όπως το *Ignorance = Fear* και *Silence = Death* — δεν περιορίστηκαν στην εικαστική έκφραση. Απευθύνθηκαν άμεσα στο κοινό με στόχο την κινητοποίηση και την υπέρβαση του κοινωνικού στίγματος (Arn, 2024, CSIS, 2025). Η διάγνωση του ίδιου με AIDS το 1988 καθόρισε έντονα την τελευταία περίοδο της ζωής και του έργου του, δίνοντας ακόμη μεγαλύτερη βαρύτητα στα μηνύματα του έργου του, καθώς πλέον μιλούσαν για το βίωμά του.

Πέρα από την επιδημία του AIDS, στα έργα του αναδείκνυε αντιρατσιστικά μηνύματα, υπερασπίστηκε την ισότητα και την ελευθερία της έκφρασης, ενώ τοιχογραφίες του κοσμούν δημόσιους χώρους, σχολεία και κέντρα νεότητας, υπογραμμίζοντας τον εκπαιδευτικό και συμμετοχικό χαρακτήρα της τέχνης του (125 Space, 2024, Arn, 2024).

Ο Haring αντιλαμβανόταν την τέχνη ως δημοκρατικό αγαθό, όχι ως προνόμιο μιας ελίτ. Με την επιλογή του να εκθέτει σε δημόσιους χώρους και όχι αποκλειστικά σε γκαλερί, προωθούσε την ισότιμη πρόσβαση στην τέχνη, ανεξάρτητα από κοινωνικές ή οικονομικές προϋποθέσεις (Sawyer, 2019). Η στάση αυτή τον έφερνε πιο κοντά στον ρόλο του καλλιτέχνη-πολίτη παρά σε μια αυθεντία αποκομμένη από το κοινό.

Η αισθητική του βασιζόταν σε απλές, άμεσα κατανοητές εικόνες και σύμβολα, αποφεύγοντας την πολυπλοκότητα της “κλειστής” τέχνης για λίγους. Μέσα από τη street art και τη χρήση καθολικών συμβόλων, ενθάρρυνε τον θεατή να συμμετάσχει ενεργητικά, ερμηνεύοντας ή σχολιάζοντας το μήνυμα. Ενδεικτικό παράδειγμα αποτελεί η τοιχογραφία *Crack is Wack* (1986), τοποθετημένη σε χώρο καθημερινής διέλευσης, η οποία μετέφερε ένα άμεσο κοινωνικό μήνυμα για τα ναρκωτικά έξω από τα όρια του μουσείου (Wikipedia, 2020).

Εικόνα 5: Τοιχογραφία του Keith Haring με τίτλο «Crack is Wack» (1986), Νέα Υόρκη. (Πηγή: Wikipedia, 2020)

Το έργο του Haring προκάλεσε επίσης αντίστιξη ανάμεσα στην εμπορευματική επιτυχία και την πολιτική στάση. Αν και καθιερώθηκε στους καλλιτεχνικούς κύκλους, διατήρησε έντονα τη δέσμευσή του απέναντι σε αξίες όπως η δικαιοσύνη, η αποδοχή και η ορατότητα (Arn, 2024, Sawyer, 2019).

2.2. Τέχνη και κοινωνικά μηνύματα

Η κοινωνική διάσταση του έργου του Haring συνδέεται άμεσα με μια ευρύτερη ιστορική και θεωρητική κατηγορία: την τέχνη ως φορέα κοινωνικών μηνυμάτων. Η τέχνη έχει ιστορικά λειτουργήσει ως μέσο κοινωνικής προβολής και κινητοποίησης, εξέλιξη που ορίζεται σε σύγχρονες μελέτες ως *artivism*, δηλαδή η συνδυασμένη δράση τέχνης και ακτιβισμού. Η οπτική παράσταση καθαυτή μπορεί να εμπνεύσει συλλογική συνείδηση και να υποκινήσει αλλαγή, όπως αναδεικνύεται σε μελέτες που ερευνούν πώς οι καλλιτεχνικές παρεμβάσεις επηρεάζουν τη δημόσια συμμετοχή και τον κοινωνικό διάλογο (Kyomugisha T, 2025).

Η περίπτωση του Keith Haring αναδεικνύει τη δυναμική της τέχνης ως εργαλείου κοινωνικού διαλόγου. Μέσω της χρήσης απλών, αναγνωρίσιμων συμβόλων — όπως φωτεινές μορφές σε κίνηση, καρδιές ή μωρά — διαμόρφωσε ένα οπτικό λεξιλόγιο που απευθυνόταν άμεσα στο ευρύ κοινό και προκαλούσε τη συλλογική προσοχή (Arn, 2024, King, 2024b).

Το έργο του δεν ήταν μόνο αισθητικά ελκυστικό, αλλά και λειτουργικά πολιτικό: τα δημόσια έργα και οι τοιχογραφίες του έθεταν ζητήματα όπως οι ανισότητες στο προσκήνιο της κοινωνικής συζήτησης, ενισχύοντας την ευαισθητοποίηση και κινητοποιώντας τον θεατή να σκεφτεί ή να δράσει διαφορετικά (CSIS, 2025). Παραδείγματα όπως το «Todos Juntos Podemos Parar el SIDA» στην Καταλονία και η τοιχογραφία «Crack Is Wack» στη Νέα Υόρκη (1986) εκφράζουν τη δέσμευσή του στην ορατότητα, την ενημέρωση και τη συλλογική αντίδραση σε κοινωνικές κρίσεις (Wikipedia, 2024).

Εικόνα 6: Η τοιχογραφία "Todos Juntos Podemos Parar el SIDA" του Keith Haring (1989) στη Βαρκελώνη αποτελεί χαρακτηριστικό παράδειγμα οπτικού ακτιβισμού κατά της εξάπλωσης του AIDS, με τα χαρακτηριστικά σύμβολα της συλλογικότητας και της δράσης. (Πηγή: Wikipedia, 2024)

Υπό μία έννοια, ο Haring δημιουργούσε τα έργα του σε ένα πλαίσιο κοινωνικής ευαισθητοποίησης για τα ευρύτερα διακυβεύματα της τέχνης κοινωνικής συμμετοχής (socially engaged art). Η τέχνη κοινωνικής συμμετοχής αναφέρεται σε καλλιτεχνικές πρακτικές που υπηρετούν κοινωνικούς σκοπούς, κινητοποιώντας τον θεατή σε διάλογο και δράση, πέρα από την παθητική παρατήρηση (Bishop, 2012, σ. 1–2, 11–13). Ο Haring ενσωμάτωσε πλήρως αυτή τη λογική: αντιμετώπιζε την τέχνη ως μέσο συμμετοχής και ενδυνάμωσης, γι' αυτό και επέλεγε δημόσιους χώρους όπως σταθμούς μετρό ή τοίχους δρόμων, ώστε να προσεγγίζει τον “καθημερινό άνθρωπο” και να αναδεικνύει ζητήματα που αφορούσαν την κοινότητα, από τα ναρκωτικά μέχρι το AIDS (Arn, 2024, King, 2024b, Sawyer, 2019). Ο ίδιος το είχε διατυπώσει ξεκάθαρα:

«Η τέχνη είναι για όλους. Το να πιστεύει κανείς ότι το κοινό δεν εκτιμά την τέχνη επειδή δεν την καταλαβαίνει — και να συνεχίζει να δημιουργεί τέχνη που το κοινό δεν κατανοεί, με αποτέλεσμα να αποξενώνεται από αυτή — μπορεί να σημαίνει ότι ο ίδιος ο καλλιτέχνης είναι εκείνος που δεν καταλαβαίνει ή δεν εκτιμά την τέχνη και ικανοποιείται μέσα σε αυτή τη “δήθεν γνώση της τέχνης” που στην πραγματικότητα είναι άχρηστη.»

-Keith Haring (Goodreads, 2025)

Η περίπτωση του Haring δείχνει πώς η τέχνη κοινωνικής συμμετοχής μετατρέπει τον δημόσιο χώρο σε πεδίο ευαισθητοποίησης και συλλογικής εμπειρίας. Η παρούσα εικονική έκθεση υιοθετεί αυτή τη λογική, αξιοποιώντας ψηφιακά εργαλεία ώστε να μεταφέρει κοινωνικά νοήματα σε έναν προσβάσιμο, εκπαιδευτικό και διαδραστικό χώρο όπως το Artsteps. Μέσα σε αυτό το πλαίσιο, ο κόσμος τους διαδικτύου θεωρείται εδώ ένας εναλλακτικός δημόσιος χώρος, προσβάσιμος σε όλα τα άτομα. Από τη μία, η εικαστική παρέμβαση ενός καλλιτέχνη στο δομημένο αστικό περιβάλλον ενέχει μία guerilla τακτική υπονόμησης του δημόσιου χώρου, κάτι το οποίο δεν ισχύει για το διαδίκτυο: μία τέτοια έκθεση, αν και πλήρως προσβάσιμη, δεν μπορεί να γίνει επισκέψιμη χωρίς τον απαραίτητο σύνδεσμο και πρόσβαση σε τεχνολογικά μέσα. Από την άλλη όμως, τείνουμε να ζούμε πλήρως διασυνδεδεμένοι, στον βαθμό που το διαδικτυακό περιεχόμενο έρχεται σε εμάς για να συνδιαλλαγούμε μαζί του ακόμα και πέρα από τις προτιμήσεις του αλγόριθμού μας. Υπό αυτήν την έννοια, θεωρώ εδώ το διαδίκτυο ως έναν δημόσιο χώρο δεδομένων και αλληλεπίδρασης, παρόλο που του λείπει η υλικότητα του αστικού περιβάλλοντος.

2.3. Τεχνητή Νοημοσύνη και Σύγχρονη Τέχνη

Η Τεχνητή Νοημοσύνη (TN) μετασχηματίζει την καλλιτεχνική δημιουργία, εισάγοντας νέες μορφές παραγωγής έργων και νέα ερωτήματα για την έννοια του δημιουργού, την αυθεντικότητα και δεοντολογικά ζητήματα στην τέχνη. Μέσω τεχνολογιών όπως τα Generative Adversarial Networks (GANs), οι αλγόριθμοι μπορούν πλέον να παράγουν εικόνες, ήχους και άλλα δημιουργικά αποτελέσματα βασισμένα σε δομημένες περιγραφές ή πρότυπα μηχανικής μάθησης.

Μια συστηματική επισκόπηση των εφαρμογών της TN στη δημιουργία τέχνης αναδεικνύει ότι περισσότερη αξία έχει η υποστηρικτική δράση της TN — δηλαδή ως εργαλείο ή συνεργάτης στη δημιουργικότητα, παρά ως πλήρης υποκαταστάτης του ανθρώπινου δημιουργού (Anantrasirichai & Bull, 2020, σ. 2–3). Παρομοίως, άλλες μελέτες επισημαίνουν πώς η TN χρησιμοποιείται τόσο για εικαστική ανάλυση έργων (classification, αισθητική αξιολόγηση), όσο και για παραγωγή νέων έργων, επεκτείνοντας την τέχνη πέρα από τις παραδοσιακές πρακτικές (Cetinic & She, 2021, σ. 1). Η αξία της χρήσης τέτοιων τεχνολογικών εφαρμογών για την καλλιτεχνική δημιουργία ή επιμέλεια έκθεσης έγκειται στη δυνατότητά τους να αποκαλύπτουν νέες οπτικές για την τέχνη: να φωτίζουν διαφορετικές αναγνώσεις, να θέτουν σε δοκιμή τα όρια της δημιουργικότητας και να εμπλουτίζουν την καλλιτεχνική διαδικασία, όλα αυτά με τρόπους προσβάσιμους για μεγαλύτερο και πιο απομακρυσμένο γεωγραφικά κοινό.

Παράλληλα, ένα πεδίο με αυξανόμενο ενδιαφέρον είναι η εφαρμογή της TN στα μουσεία: από την καθοδήγηση επισκεπτών έως τον σχεδιασμό εκθεσιακών χώρων. Πολλά μουσεία ήδη υιοθετούν λύσεις όπως εξατομικευμένα tours, φωνητικούς βοηθούς ή προσωποποιημένη πληροφόρηση, βελτιώνοντας την εμπειρία του επισκέπτη (Cai, 2025, σ. 302–303, 304–305). Άλλες έρευνες προτείνουν ότι η TN, ενσωματώνοντας big data, VR/AR και affective computing, μπορεί να βελτιώσει τη ροή της επίσκεψης, να μειώσει τη συμφόρηση και να προσφέρει εξατομικευμένη αλληλεπίδραση βάσει συναισθημάτων (Lei, 2025, σ. 1–2, 9–11). Επιπλέον, η χρήση της TN για την επίτευξη εκπαιδευτικών και βιωματικά προσβάσιμων μουσειακών εμπειριών έχει τεκμηριωθεί σε έρευνες, οι οποίες δείχνουν ότι τέτοια εργαλεία διευκολύνουν την πρόσβαση, εμπλέκουν διαφορετικά κοινά και διευκολύνουν τη μάθηση μέσα σε πολιτισμικά περιβάλλοντα (Suiçmez et al., 2025, σ. 2–7).

Τέλος, δεν λείπουν οι πρακτικές εφαρμογές που καταδεικνύουν τη συνύπαρξη TN και τέχνης με κοινωνικό ή πολιτισμικό πρόσημο: για παράδειγμα, στο Πιθανό Μουσείο Ζωολογίας του Cambridge, χρησιμοποιούνται μοντέλα TN για να προσδώσουν ερμηνευτική φωνή σε ιστορικά εκθέματα, αποτυπώνοντας τη συγκινησιακή διάσταση μέσω διαλόγου επισκέπτη–εκθέματος (Sawyer, 2019). Άλλες επιτυχημένες εφαρμογές περιλαμβάνουν προσομοιώσεις ομιλούντων ιστορικών μορφών μέσω VR και ολογράμματα — όπως στο Illinois Holocaust Museum — συμβάλλοντας σε βιωματική εμπλοκή με σύνθετα και ηθικά φορτισμένα κοινωνικά θέματα (Contreras, 2023).

2.1. Ψηφιακές Εκθέσεις & Artsteps

Στο σύγχρονο ψηφιακό τοπίο, η μετάβαση της μουσειακής εμπειρίας σε διαδικτυακά περιβάλλοντα αποτελεί αναγκαιότητα. Η ψηφιοποίηση των συλλογών μέσω projects όπως το Google Arts & Culture έχει επιτρέψει στο κοινό να εξερευνά διάσημες συλλογές χωρίς γεωγραφικούς ή οικονομικούς περιορισμούς, ενώ ταυτόχρονα αναδεικνύει το εκπαιδευτικό δυναμικό τέτοιων πρωτοβουλιών (ArtSteps, 2020). Ειδικά ύστερα από την πανδημία του COVID19 του 2020, πολλοί τέτοιοι διαδικτυακοί χώροι αναδείχθηκαν ή χρησιμοποιήθηκαν για επίσκεψη και διαδικτυακή μάθηση

Σε αυτό το μοτίβο εντάσσεται και η πλατφόρμα Artsteps, η οποία επιτρέπει τη δημιουργία διαδραστικών, τρισδιάστατων εικονικών εκθεσιακών χώρων, αντλώντας την αξία της από την προσιτότητα και την εκπαιδευτική δυνατότητά της (ArtSteps, 2020). Μέσω της Artsteps, εκπαιδευτικοί και μαθητές μπορούν να επιμεληθούν ψηφιακές εκθέσεις, να τοποθετήσουν οπτικό υλικό με πολιτισμικό ή παιδαγωγικό περιεχόμενο και να προσφέρουν διαδραστικές εμπειρίες που θυμίζουν την επίσκεψη σε φυσική έκθεση.

Ερευνητικά, η πλατφόρμα έχει αποδειχθεί χρήσιμη στην εκπαίδευση. Για παράδειγμα, σε έρευνα με παιδιά προσχολικής ηλικίας (4–6 ετών), διαπιστώθηκε ότι η Artsteps είναι λειτουργικά κατάλληλη για αυτή την ομάδα: τα παιδιά μπορούσαν να περιηγηθούν στον εικονικό χώρο με φυσικό τρόπο και να εγκαθιδρύσουν ψηφιακό γραμματισμό μέσα από διαδραστική εμπειρία (ArtSteps, 2020). Παράλληλα, σε επαγγελματικά περιβάλλοντα, παρόμοια εργαλεία έχουν εφαρμοστεί για τη δημιουργία ψηφιακών εκθέσεων θεματικού περιεχομένου (όπως για την τροφική αλυσίδα)¹, όπου δοκιμάστηκε η αποδοχή από ενήλικες χρήστες μέσω μεθόδων τεστ χρήστη και αξιολόγηση λειτουργικότητας. Οι λειτουργίες του Artsteps κρίθηκαν αποτελεσματικές, και οι χρήστες δήλωσαν ότι το υπόδειγμα ήταν εύχρηστο και προσέφερε εμπλουτισμένη επικοινωνία του περιεχομένου (Fitriana et al., 2024, σ. 276–278).

Επομένως, μέσα από αυτές τις εφαρμογές, γίνεται φανερό η διττή προστιθέμενη αξία της πλατφόρμας: πρώτον, ως εργαλείο οπτικής αφήγησης και διαδραστικής παρουσίασης πολιτισμικού υλικού και, δεύτερον, ως παιδαγωγικό μέσο που ενισχύει τον ψηφιακό αλφαριθμητισμό, την δημιουργικότητα και τη διαθεματική μάθηση.

---

¹ Βλ. <https://www.artsteps.com/view/65ae202bf1204b8298908cab>

3. Πειραματικό – Δημιουργικό Μέρος

3.1. Προετοιμασία της Καλλιτεχνικής Παραγωγής

Η δημιουργία της ψηφιακής έκθεσης “The Wall Speaks: Keith Haring” βασίστηκε σε μια συνδυαστική διαδικασία, που περιλάμβανε τον σχεδιασμό της χωρικότητας της έκθεσης, την παραγωγή των έργων μέσω τεχνολογιών Τεχνητής Νοημοσύνης και τη σύνταξη του επιμελητικού κειμένου της έκθεσης.

Η αρχική φάση περιλάμβανε τη μελέτη της εικαστικής γλώσσας του Keith Haring και την οργάνωση των θεματικών αξόνων της έκθεσης. Τα έργα σχεδιάστηκαν ώστε να αποδίδουν κοινωνικά μηνύματα — όπως η ισότητα, η φιλία, η ενσυναίσθηση — με απλοποιημένες μορφές, έντονα χρώματα και καθαρές γραμμές, σε στυλ που παραπέμπει στο λεξιλόγιο του Haring. Για κάθε άξονα σχεδιάστηκαν πολλαπλές εικαστικές παραλλαγές και επιλέχθηκαν εκείνες που εξυπηρετούν καλύτερα το συνολικό αφηγηματικό και αισθητικό πλαίσιο της έκθεσης.

Στο στάδιο της παραγωγής, χρησιμοποιήθηκε η πλατφόρμα NightCafe Studio για τη δημιουργία των έργων μέσω *prompt engineering*, δηλαδή τη σύνταξη λεκτικών οδηγιών που καθορίζουν το τελικό εικαστικό αποτέλεσμα. Κάθε prompt περιλάμβανε σαφείς αναφορές σε μορφή, χρώμα και συμβολισμό. Η διαδικασία ήταν επαναληπτική: κάθε έργο αξιολογήθηκε ως προς την αισθητική του συνοχή και το μήνυμα που μεταδίδει, και τροποποιήθηκε όπου κρίθηκε απαραίτητο. Συνολικά δημιουργήθηκαν πάνω από 50 έργα, από τα οποία 40 τοποθετήθηκαν στην έκθεση. Η επιλογή βασίστηκε στην ικανότητα κάθε εικόνας να ενισχύει τη συνοχή της συλλογής και να υποστηρίζει τον παιδαγωγικό της χαρακτήρα.

Η εικαστική εμπειρία πλαισιώνεται από ένα σύντομο επιμελητικό κείμενο, το οποίο παρουσιάζεται στην αρχή της έκθεσης και λειτουργεί ως εισαγωγικός σχολιασμός για τον επισκέπτη. Το κείμενο αυτό αποτυπώνει με απλό και άμεσο τρόπο το πλαίσιο της έκθεσης, τη σχέση της με τη δημόσια τέχνη και τις σύγχρονες κοινωνικές ανησυχίες, καθώς και το νόημα της επιλογής του Haring ως κεντρικού σημείου αναφοράς. Το παραθέτω αυτούσιο παρακάτω:

Επιμελητικό Κείμενο Έκθεσης “The Wall Speaks: Keith Haring”

Στην εικονική έκθεση “The Wall Speaks: Keith Haring”, η τέχνη του Haring αποκτά νέες προοπτικές μέσα από τη συνάντησή της με την τεχνητή νοημοσύνη. Η έκθεση

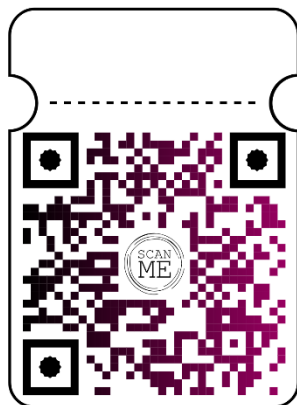
καλεί τον επισκέπτη να αναρωτηθεί πώς θα εξελισσόταν το έργο του, αν διέθετε τα δημιουργικά εργαλεία της εποχής μας — και πώς το ψηφιακό περιβάλλον επαναπροσδιορίζει σήμερα τον ρόλο της τέχνης ως κοινωνικού διαλόγου.

Τα έργα οργανώνονται σε θεματικές αίθουσες που αντικατοπτρίζουν ζητήματα διαχρονικά αλλά και επίκαιρα: τεχνολογική αποξένωση, περιβαλλοντική κρίση, ανάγκη για ισότητα και συμπερίληψη. Κάθε ενότητα αντλεί από το αισθητικό λεξιλόγιο του Haring — δυναμικά χρώματα, έντονες γραμμές, συμβολικά μοτίβα — και επιδιώκει να αναδείξει τον κοινωνικό του στόχο: την τέχνη ως δημόσιο και συμμετοχικό γεγονός.

Η έκθεση συνδυάζει αυθεντικά έργα, επιλεγμένες δημιουργίες σύγχρονων καλλιτεχνών και νέες συνθέσεις που δημιουργήθηκαν ειδικά για το εγχείρημα με εργαλεία AI. Αυτή η σύζευξη παλαιού και νέου τονίζει τα μεταβαλλόμενα όρια της τέχνης και την ικανότητα της τεχνολογίας να ενισχύει τη δημιουργικότητα και τον διάλογο.

Μέσω διαδραστικών στοιχείων — ερωτήσεων, προτροπών και ενσωματωμένου chat — ο επισκέπτης γίνεται ενεργός συμμετέχων. Η έκθεση προτείνει μια πολυτροπική, ανοιχτή εμπειρία τέχνης: προσβάσιμη, πειραματική και επίκαιρη.

Επισκεφθείτε την έκθεση:

(<https://www.artsteps.com/view/6874bb526eca89dcc2bcb900>)

3.2. Ψηφιακά Μέσα και Τεχνολογικά Εργαλεία Δημιουργίας

3.2.1. Χρήση της Πλατφόρμας NightCafe

Η δημιουργία των ψηφιακών έργων στο πλαίσιο της παρούσας έκθεσης βασίστηκε αποκλειστικά στην πλατφόρμα τεχνητής νοημοσύνης [NightCafe Studio](#), η οποία

αποτελεί ένα από τα πιο διαδεδομένα και εύχρηστα εργαλεία παγκοσμίως για την παραγωγή εικόνων μέσω AI. Η επιλογή έγινε με γνώμονα την τεχνική επάρκεια, τη νομική διαφάνεια και τη δυνατότητα εμπορικής χρήσης των παραγόμενων εικόνων χωρίς περιορισμούς πνευματικής ιδιοκτησίας (NightCafe Studio, 2021, NightCafe Studio, 2025).

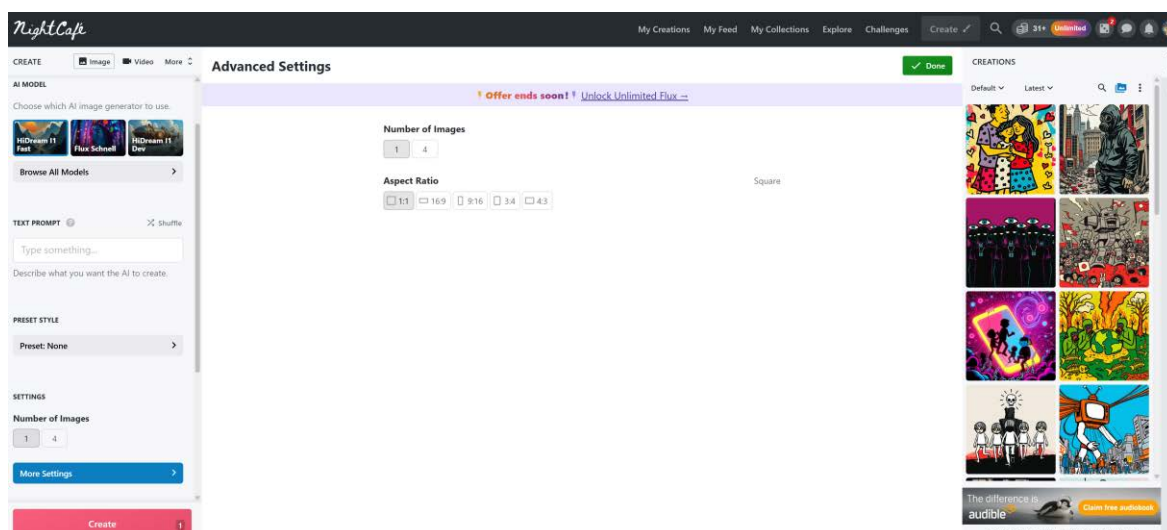
Η πλατφόρμα NightCafe δεν απαιτεί καμία εγκατάσταση ή ειδικό εξοπλισμό από τον χρήστη, καθώς λειτουργεί εξ ολοκλήρου μέσω φυλλομετρητή (browser). Ο χρήστης συντάσσει ένα λεκτικό ερέθισμα (prompt), το οποίο περιγράφει αυτό που επιθυμεί να δημιουργήσει, και η πλατφόρμα χρησιμοποιεί αλγορίθμους μηχανικής μάθησης για να το μετατρέψει σε εικόνα. Παράλληλα, προσφέρει τη δυνατότητα εισαγωγής τεχνικών παραμέτρων, όπως αναλογία πλευρών (aspect ratio), επιλογή μοντέλου, αριθμό βημάτων (steps), ένταση συμμόρφωσης στο prompt (CFG scale), καθώς και επιλογή από διάφορα εικαστικά presets/templates, που μπορούν να επηρεάσουν ριζικά το τελικό αποτέλεσμα.

Οι εικόνες που δημιουργήθηκαν για την παρούσα εργασία βασίστηκαν στο μοντέλο Flux Schnell της πλατφόρμας, το οποίο επιλέχθηκε λόγω της χαμηλότερης χρέωσης (0.5 μονάδες ανά εικόνα) σε σχέση με άλλα μοντέλα που απαιτούν 1 ή περισσότερα credits, καθιστώντας το ιδανικό για έργα με μεγάλο αριθμό εικόνων. Παράλληλα, το συγκεκριμένο μοντέλο προσφέρει ικανοποιητική ποιότητα, καλή ανταπόκριση σε σύνθετα prompts και ευρεία προσαρμοστικότητα σε διαφορετικά εικαστικά στυλ, από ρεαλισμό έως αφηρημένη pop art. Αξιοποιώντας τις δυνατότητές του, δημιουργήθηκαν έργα με αναλογία 1:1 για τετράγωνα κάδρα που θυμίζουν τοιχογραφίες, καθώς και δύο έργα σε μορφή 9:16, κατάλληλα για κατακόρυφη ανάρτηση σε ψηλούς τοίχους, όπως προέβλεπε η εικονική διάταξη της έκθεσης στο περιβάλλον του Artsteps.

Αν και η NightCafe προσφέρει σημαντικές δυνατότητες παραμετροποίησης (όπως επιλογή μοντέλου, aspect ratio, presets και templates που μπορούν να επηρεάσουν ριζικά το εικαστικό ύφος), κάθε πλατφόρμα τεχνητής νοημοσύνης φέρει πάντοτε και ένα “αισθητικό αποτύπωμα” του εκάστοτε αλγορίθμου. Αυτό σημαίνει ότι το τελικό αποτέλεσμα διαμορφώνεται τόσο από τις τεχνικές ρυθμίσεις όσο και από τον τρόπο που το εκάστοτε AI μοντέλο “ερμηνεύει” τα prompts.

Σε αυτό το πλαίσιο, η προσωπική μου συμβολή εκφράστηκε αρχικά στον σχηματισμό των text prompts, όπου κωδικοποιήθηκε η πρόθεση και η θεματολογική

κατεύθυνση του έργου. Στη συνέχεια, το προσωπικό αισθητικό κριτήριό μου λειτούργησε ως φίλτρο αξιολόγησης: οι εικόνες που διατηρήθηκαν ήταν εκείνες που ανταποκρίνονταν περισσότερο στην αρχική αισθητική σύλληψη, αλλά και ταυτόχρονα συνδιαλέγονταν αρμονικά με το εικαστικό ύφος του Haring, όπως το μελέτησα και το αντιλαμβάνομαι.

Εικόνα 7: Απόσπασμα από το περιβάλλον της πλατφόρμας [NightCafe](#).

Για να γίνει ορατή αυτή η διαφοροποίηση στην πράξη, προχώρησα στο παρακάτω πείραμα, χρησιμοποιώντας το ίδιο prompt με τρεις διαφορετικούς συνδυασμούς εργαλείων.

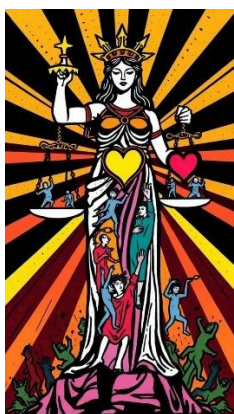
Prompt που χρησιμοποιήθηκε:

“The Statue of Justice reimagined in Keith Haring style. A towering figure of Lady Justice with bold black outlines and vibrant colors. Instead of a classical robe, her body is filled with dynamic Haring-style figures: some dancing, some struggling, some chained, some free. In one hand she holds the Scales of Justice, but the scales are unbalanced, with small colorful figures crushed on one side and a single large figure sitting relaxed on the other. Motion lines emphasize tension and imbalance. In her other hand, instead of a sword, she holds a glowing heart symbolizing human rights. The background radiates with bold rays, graffiti-like pop art energy, both playful and dystopian, in Keith Haring’s iconic style.”

Συνδυασμοί που δοκιμάστηκαν:

- **Εικόνα 1:** Flux Schnell (χωρίς preset, 9:16) – βασικό μοντέλο που χρησιμοποιήθηκε για την έκθεση.
- **Εικόνα 2:** HiDream I1 Fast (χωρίς preset, 9:16).
- **Εικόνα 3:** HiDream I1 Fast με preset pop art (9:16).

Εικόνα

Περιγραφή

Η πρώτη εικόνα πλησιάζει εμφανώς το στυλ του Keith Haring. Έχει έντονες μαύρες περιγράμματα, δυναμικές χρωματικές εκρήξεις, και γραφιστική απλότητα που θυμίζει τοιχογραφίες του Haring. Οι ανθρώπινες φιγούρες έχουν αφαιρετικό χαρακτήρα, η σύνθεση είναι πληθωρική, και η αίσθηση του «χειροποίητου graffiti» κυριαρχεί. Τα μοτίβα και τα σύμβολα (καρδιά, ζυγαριά, γραμμές ενέργειας) μεταδίδουν σαφές μήνυμα κοινωνικής δικαιοσύνης με οπτική σαφήνεια και pop art δυναμισμό.

Η δεύτερη εικόνα, παρότι ακολουθεί το ίδιο prompt, μετατοπίζεται αισθητικά σε πιο ρεαλιστική προσέγγιση και χάνει μέρος της «παιγνιώδους» ενέργειας του Haring. Τα χρώματα είναι πάλι ζωντανά, αλλά οι φιγούρες και τα σύμβολα γίνονται πιο συμβατικά, χωρίς την αφαιρετικότητα ή την pop αισθητική του Haring. Η αίσθηση είναι λιγότερο «χειροποίητη» και πιο «γραφικά επεξεργασμένη».

Η τρίτη εικόνα, με το pop art preset, κάνει μια ενδιαφέρουσα απόπειρα να φέρει το στυλ πιο κοντά στην pop αισθητική, με πιο έντονα περιγράμματα, γραμμικά μοτίβα, και έντονη αντίθεση. Παρόλα αυτά, διατηρεί μια πιο μοντέρνα, καθαρή, και «ψηφιακή» αίσθηση που απομακρύνεται ελαφρώς από το χειροποίητο, street style του Haring. Τα σύμβολα (καρδιές, ζυγαριά) είναι παρόντα, αλλά η συνολική σύνθεση παραμένει πιο στιλιζαρισμένη και λιγότερο αφαιρετική.

Η εικόνα που δημιουργήθηκε με το Flux Schnell ανταποκρίνεται πληρέστερα στην αισθητική του Keith Haring: έντονα περιγράμματα, αφαιρετική σύνθεση, pop art δυναμική και ξεκάθαρα συμβολικά στοιχεία. Τα άλλα δύο μοντέλα – χωρίς ή με pop art preset – παρήγαγαν πιο στιλιζαρισμένες, περισσότερο «ψηφιακές» εικόνες, οι οποίες απομακρύνονται αισθητά από τη χειροποίητη και «ζωντανή» street art γραφή του Haring. Η εμπειρία αυτή ανέδειξε τον καθοριστικό ρόλο του λεκτικού prompt, αλλά και την επίδραση της επιλογής του ΑΙ μοντέλου και των πρόσθετων ρυθμίσεων (presets/templates) στη μορφοποίηση του τελικού αποτελέσματος.

Αξίζει να σημειωθεί ότι ακόμη και μέσα σε ένα προκαθορισμένο τεχνικό πλαίσιο, η καλλιτεχνική διαδικασία υπήρξε ενεργά στοχαστική και πειραματική. Τα έργα δεν προέκυψαν ως άμεσα προϊόντα της τεχνολογίας, αλλά ως αποτέλεσμα επαναληπτικών δοκιμών, παραλλαγών και αισθητικής αξιολόγησης. Κάθε εικόνα κρινόταν ως προς τη θεματική σαφήνεια, τη συνοχή με το ύφος του Haring και, κυρίως, τη λειτουργικότητά της εντός της ευρύτερης συλλογής της έκθεσης.

Η χρήση της NightCafe ενίσχυσε τον στοχαστικό και πειραματικό χαρακτήρα της καλλιτεχνικής διαδικασίας, λειτουργώντας ως γέφυρα ανάμεσα στην παραδοσιακή καλλιτεχνική δημιουργία και στις σύγχρονες δυνατότητες δημιουργίας μέσω τεχνητής νοημοσύνης. Η πλατφόρμα το πετυχαίνει αυτό προσφέροντας εύχρηστο περιβάλλον εργασίας, έτοιμα μοντέλα και προκαθορισμένα templates, ώστε να μη χρειάζονται εξειδικευμένες γνώσεις προγραμματισμού. Παράλληλα, διαθέτει δυνατότητες άμεσης κοινοποίησης και κοινοτικής αλληλεπίδρασης, επιτρέποντας τόσο σε επαγγελματίες όσο και σε αρχάριους να πειραματιστούν, να μοιραστούν και να αναδείξουν τη δουλειά τους στο ευρύ κοινό.

3.2.2. Περιγραφή της Πλατφόρμας Artsteps

Η ψηφιακή έκθεση δημιουργήθηκε στην πλατφόρμα Artsteps, η οποία προσφέρει τη δυνατότητα σχεδιασμού και παρουσίασης εικονικών μουσείων και εκθέσεων σε διαδικτυακό περιβάλλον. Το Artsteps επιτρέπει τη δημιουργία τρισδιάστατων χώρων, την εισαγωγή εικόνων, βίντεο, ήχου και 3D αντικειμένων, και την ελεύθερη περιήγηση του επισκέπτη, είτε μέσω προεπιλεγμένης διαδρομής είτε αυτόνομα.

Η επιλογή της πλατφόρμας έγινε με βάση τέσσερα βασικά κριτήρια:

1. Είναι δωρεάν και προσβάσιμη σε όλους τους χρήστες χωρίς κόστος, κάτι που ευθυγραμμίζεται με το πνεύμα συμπερίληψης της έκθεσης.
2. Υποστηρίζει πολλαπλά μέσα τέχνης (εικαστικά έργα, βίντεο, ηχητικές αφηγήσεις, 3D μοντέλα), γεγονός που διευκολύνει τη διαθεματική παρουσίαση του περιεχομένου.
3. Επιτρέπει την οργάνωση της έκθεσης σε ξεχωριστές "αίθουσες" ή θεματικές ζώνες, κάτι που εξυπηρετεί τη δομή της παρούσας εργασίας.
4. Διαθέτει λειτουργίες εκπαιδευτικής χρήσης, καθώς οι επισκέπτες μπορούν να αλληλεπιδρούν με το περιεχόμενο, να διαβάζουν επεξηγήσεις και να συμμετέχουν σε συζητήσεις (live chat).

Η πλατφόρμα πρόσφατα εξελίχθηκε στην αναβαθμισμένη έκδοση MetaSteps, με βελτιωμένη αισθητική απεικόνιση, ευκολότερη πλοήγηση και νέες δυνατότητες, όπως πιο ρεαλιστικά περιβάλλοντα και ενισχυμένη ενσωμάτωση πολυμεσικού περιεχομένου.

Η χρήση του Artsteps στην παρούσα εργασία επέτρεψε τη δημιουργία ενός πολυτροπικού ψηφιακού περιβάλλοντος, όπου τα έργα του Keith Haring συνυπάρχουν με νέες δημιουργίες εμπνευσμένες από το ύφος του, καθώς και έργα που δημιουργήθηκαν με εργαλεία τεχνητής νοημοσύνης. Η ευελιξία της πλατφόρμας κατέστησε εφικτή την υλοποίηση μιας εμπειρίας που συνδυάζει την εικαστική τέχνη, την τεχνολογία και την εκπαιδευτική προσέγγιση σε ένα ενιαίο, προσβάσιμο περιβάλλον.

3.3. Θεματικοί Άξονες και Εικαστική Οργάνωση της Έκθεσης

Η επιμέλεια της έκθεσης οργανώθηκε γύρω από εννέα θεματικούς άξονες, οι οποίοι συγκροτούν τον βασικό κορμό της εννοιολογικής χαρτογράφησης: Χαρά και

Παιδικότητα, Φιλία και Συλλογικότητα, Αγάπη και Ενσυναίσθηση, Ισότητα και Ανθρώπινα Δικαιώματα, Πόλεμος και Ειρήνη, Πολιτική και Κοινωνική Κριτική, Τεχνολογική Αλλοτρίωση, Περιβαλλοντική Κρίση, καθώς και μια εισαγωγική ενότητα αφιερωμένη στον ίδιο τον Keith Haring. Οι άξονες αυτοί αντλούν έμπνευση τόσο από το ιστορικό έργο του Haring όσο και από σύγχρονα κοινωνικά ζητήματα, δημιουργώντας έναν γόνιμο διάλογο ανάμεσα στο παρελθόν και το παρόν.

Για τις ανάγκες της εικονικής παρουσίασης στην πλατφόρμα Artsteps, οι εννέα θεματικοί άξονες ομαδοποιήθηκαν σε έξι διακριτές αίθουσες, ώστε η δομή να παραμένει σαφής και η περιήγηση λειτουργική:

- Αίθουσα 0 – Εισαγωγή: αφιερωμένη στη ζωή και το έργο του Keith Haring, με στόχο την τοποθέτηση του θεατή στο ιστορικό και καλλιτεχνικό πλαίσιο.
- Αίθουσα 1 – Χαρά και Παιδικότητα: εξερευνά τον πρώτο θεματικό άξονα μέσα από έργα που αποτυπώνουν την αθωότητα, την ανεμελιά και την ενέργεια της παιδικής ηλικίας.
- Αίθουσα 2 – Φιλία και Συλλογικότητα: εστιάζει στη συνεργασία και τη δύναμη της κοινότητας, με έργα που προβάλλουν την αξία της ενότητας.
- Αίθουσα 3 – Αγάπη και Ενσυναίσθηση: αναδεικνύει τη σημασία της ανθρώπινης σύνδεσης, της αλληλεγγύης και της τρυφερότητας.
- Αίθουσα 4 – Ισότητα και Ανθρώπινα Δικαιώματα: παρουσιάζει έργα που σχολιάζουν την κοινωνική δικαιοσύνη, τη συμπερίληψη και την αποδοχή της διαφορετικότητας.
- Αίθουσα 5 – Δημιουργίες ΑΙ: συγκεντρώνει τα έργα που πραγματεύονται ζητήματα όπως ο πόλεμος, η ειρήνη, η πολιτική κριτική, η τεχνολογική αλλοτρίωση και η περιβαλλοντική κρίση, συγκροτώντας έναν ενιαίο διάλογο γύρω από τις προκλήσεις του σήμερα.

Η οργάνωση αυτή επιτρέπει στον θεατή να προσεγγίσει διαδοχικά τις διαφορετικές θεματικές ενότητες, ακολουθώντας μια πορεία που ξεκινά από τη χαρά και την παιδικότητα και καταλήγει σε πιο σύνθετους κοινωνικούς προβληματισμούς. Με αυτόν τον τρόπο, η έκθεση προσφέρει μια συνεκτική αφήγηση που ενθαρρύνει τη σκέψη και τον διάλογο.

3.3.1. Χαρά και Παιδικότητα

Η θεματική “Χαρά και Παιδικότητα” επιλέχθηκε καθώς αποτελεί έναν από τους πιο αναγνωρίσιμους άξονες στο έργο του Keith Haring. Οι απλοποιημένες μορφές του, συχνά σε έντονη κίνηση, παραπέμπουν σε ελευθερία, παιχνίδι και αμεσότητα, ενώ οι καθαρές γραμμές και τα ζωντανά χρώματα ενισχύουν αυτή τη διάθεση.

Για μένα, η ενότητα αυτή έχει ιδιαίτερη σημασία γιατί εκφράζει το πιο άμεσο και φωτεινό στοιχείο της δουλειάς του Haring, προσφέροντας μια θετική αφετηρία στην έκθεση. Επέλεξα να ξεκινήσω με τη χαρά και την παιδικότητα ώστε η περιήγηση να ανοίγει με ένα αίσθημα αυθορμητισμού και ελευθερίας, πριν ο θεατής οδηγηθεί σε θεματικές που εμπλέκουν πιο σύνθετους κοινωνικούς προβληματισμούς. Με αυτόν τον τρόπο, η ενότητα λειτουργεί ως πρώτο βήμα για τη μετάβαση από το απλό και οικείο προς το πιο σύνθετο και κριτικό.

Έργο 1: Radiant Baby (1990) – Keith Haring

Τεχνική: Ακρυλικό σε βινύλιο

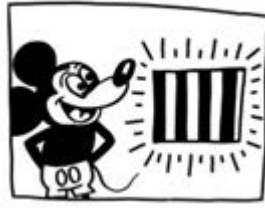
Διαστάσεις: 122 × 122 cm

Πηγή: The Keith Haring Foundation, 1997g

Το Radiant Baby αποτελεί ένα από τα πιο αναγνωρίσιμα και δημοφιλή έργα του Keith Haring. Με την απλότητα της φόρμας και τις χαρακτηριστικές ακτίνες γύρω από το σώμα του βρέφους, αποδίδει με άμεσο τρόπο την έννοια της ζωής και της ενέργειας. Το έργο έχει συνδεθεί με την αθωότητα και την ελπίδα, ενώ παράλληλα λειτουργεί ως σήμα-κατατεθέν της εικαστικής του γλώσσας (Scorer, 2023).

Το επέλεξα γιατί, αν και απλό, κουβαλά μια καθολικότητα που με αγγίζει προσωπικά: μεταδίδει με σαφήνεια το πνεύμα χαράς και αισιοδοξίας που χαρακτηρίζει τον Haring και δημιουργεί μια αίσθηση άμεσης σύνδεσης με τον θεατή.

Έργο 2: Untitled (Mickey Mouse) (1981) – Keith Haring

Τεχνική: Μελάνι σε χαρτί

Διαστάσεις: ~29,2 × 29,2 cm

Πηγή: The Keith Haring Foundation, 1997h

Πρόκειται για ένα από τα πρώιμα ασπρόμαυρα έργα του Haring (1981), στο οποίο απεικονίζεται ο Mickey Mouse —ένας χαρακτήρας που ο καλλιτέχνης είχε μάθει να σχεδιάζει από παιδί και που αποτελούσε για τον ίδιο σημείο αναφοράς. Ο Mickey παρατηρεί χαμογελαστά ένα σύνολο κάθετων γραμμών που περιβάλλονται από σήματα φωτός, σε μια σύνθεση που φέρνει κοντά την ποπ κουλτούρα με τη γλώσσα της street art (King, 2024a).

Αυτό που μου αρέσει στο έργο είναι ότι δείχνει κάτι οικείο με έναν τρόπο απλό και άμεσο. Ο Mickey είναι μια φιγούρα που όλοι ξέρουμε από την παιδική μας ηλικία και μέσα από το σχέδιο του Haring αποκτά ξανά αυτή την αίσθηση αθωότητας και παιχνιδιού.

Έργο 3: *Pop Shop V: B* (1989) – Keith Haring

Τεχνική: Μεταξοτυπία σε χαρτί

Διαστάσεις: 34 x 42 cm

Πηγή: The Keith Haring Foundation, 1997f

Το έργο ανήκει στη σειρά *Pop Shop V* (1989), με την οποία ο Haring ήθελε να κάνει την τέχνη του προσιτή σε όλους. Στην εικόνα βλέπουμε μια πορτοκαλί φιγούρα πάνω

σε ένα μοβ δελφίνι, μέσα σε ένα πολύχρωμο σκηνικό γεμάτο ζωντάνια. Οι γραμμές-ακτίνες γύρω από το κεφάλι θυμίζουν το γνώριμο μοτίβο του Haring που παραπέμπει στη χαρά και την ενέργεια.

Αυτό που με απασχολεί εδώ είναι η αίσθηση ελευθερίας και παιχνιδιού. Το δελφίνι, που συμβολίζει τη φιλία και την εξυπνάδα, δίνει στην εικόνα κάτι ονειρικό και χαρούμενο. Μου θυμίζει εκείνες τις στιγμές που ως παιδί αντιμετώπιζα τα πάντα σαν περιπέτεια. Το διάλεξα γιατί καταφέρνει με πολύ απλό τρόπο να μεταδώσει αυτή την ανεμελιά που για μένα είναι βασικό κομμάτι της παιδικότητας.

Έργο 4: *DJ* (1983) – Keith Haring

Τεχνική: Μελάνι σε χαρτί (Ink on Paper)

Διαστάσεις: 47 × 63,5 cm (18 ½ × 25 in)

Πηγή: The Keith Haring Foundation, 1997a

Το DJ (1983) δείχνει έναν σκύλο, χαρακτηριστική φιγούρα του Haring, σε ρόλο DJ μπροστά από πικάπ, κρατώντας έναν δίσκο. Οι γραμμές γύρω του αποδίδουν την ένταση της μουσικής και τη ζωντάνια της στιγμής, ενώ παραπέμπουν στη στενή σχέση του καλλιτέχνη με την κουλτούρα του hip-hop στη Νέα Υόρκη.

Αυτό που μου αρέσει στο έργο είναι ότι, με ελάχιστα στοιχεία, καταφέρνει να αποδώσει όλη την ατμόσφαιρα του χορού και της διασκέδασης. Ο σκύλος εδώ δεν είναι απλά ένα ζώο, αλλά γίνεται σύμβολο ανεμελιάς, διασκέδασης και ρυθμού. Το διάλεξα γιατί μου θυμίζει την ίδια αίσθηση χαράς που νιώθεις όταν ακούς δυνατά μουσική και αφήνεσαι στη στιγμή.

3.3.2. Φιλία και Συλλογικότητα

Η θεματική “Φιλία και Συλλογικότητα” βρίσκεται στον πυρήνα του έργου του Keith Haring, καθώς οι ανθρώπινες φιγούρες του αποτυπώνονται συχνά σε κινήσεις

συνεργασίας, αγκαλιάς ή κοινής προσπάθειας. Η απλότητα της φόρμας ενισχύει τη σαφήνεια του μηνύματος: η δύναμη δεν προκύπτει από το άτομο μόνο του, αλλά από τη σύνδεσή του με τους άλλους.

Επέλεξα να τοποθετήσω αυτήν την ενότητα αμέσως μετά τη “Χαρά και Παιδικότητα”, ώστε η αφήγηση να συνεχιστεί φυσικά από την ατομική ανεμελιά στην αξία της κοινότητας. Σε προσωπικό επίπεδο, η θεματική της φιλίας με ενδιαφέρει ιδιαίτερα, καθώς θεωρώ ότι η συνεργασία και η αμοιβαία στήριξη αποτελούν καθοριστικούς παράγοντες στη διαμόρφωση εμπειριών και σχέσεων. Αυτό αποτέλεσε και το ερέθισμα να συνδυάσω αυθεντικά έργα του Haring με δικές μου δημιουργίες μέσω τεχνητής νοημοσύνης, ώστε η ενότητα να αποκτήσει έναν μεικτό χαρακτήρα που ενώνει το έργο του καλλιτέχνη με μια πιο σύγχρονη οπτική.

Έργο 1: Best Buddies (1990) – Keith Haring

Τεχνική: Μεταξοτυπία

Διαστάσεις: ~50 x 60 εκ.

Πηγή: MasterWork Gallery, 2025

Το έργο απεικονίζει δύο ανθρώπινες φιγούρες να αγκαλιάζονται, περιβαλλόμενες από ακτίνες που εντείνουν την αίσθηση ενέργειας και σύνδεσης. Δημιουργήθηκε το 1990 ως λογότυπο για τον οργανισμό *Best Buddies International*, ο οποίος στηρίζει την κοινωνική ένταξη ατόμων με αναπτυξιακές αναπηρίες. Έτσι, η εικόνα λειτουργεί ταυτόχρονα ως εικαστικό σύμβολο και ως φορέας κοινωνικού μηνύματος, με τη φιλία να παρουσιάζεται όχι απλώς ως συναίσθημα, αλλά ως πράξη ισότητας και αποδοχής.

Επέλεξα το *Best Buddies* γιατί με ελκύει η απλότητά του: χωρίς περιττές λεπτομέρειες καταφέρνει να αποδώσει το νόημα της αλληλεγγύης. Μου δίνει την αίσθηση ότι η φιλία δεν χρειάζεται περίπλοκα σύμβολα για να φανεί· αρκεί μια αγκαλιά.

Έργο 2: Pop Shop II, Plate IV (1988) – Keith Haring

Τεχνική: Μεταξοτυπία σε χαρτί

Διαστάσεις: 34 × 42 cm

Πηγή: The Keith Haring Foundation, 1997d

Το έργο ανήκει στη σειρά *Pop Shop II* του 1988, η οποία δημιουργήθηκε στο πλαίσιο της προσπάθειας του Haring να κάνει την τέχνη του προσιτή σε όλους, σπάζοντας τα όρια ανάμεσα στη «λαϊκή» και την «υψηλή» τέχνη. Στην εικόνα παρουσιάζονται δύο ροζ ανδρόγυνες φιγούρες που φαίνεται να κινούνται ρυθμικά η μία απέναντι στην άλλη, με τα σώματα και τα χέρια τους να σχηματίζουν σχεδόν έναν χορευτικό διάλογο. Οι δυναμικές μαύρες γραμμές γύρω τους αποδίδουν την αίσθηση της κίνησης και της ενέργειας, ενώ το έντονο μπλε και το πορτοκαλί φόντο δημιουργούν έντονη χρωματική αντίθεση.

Η επιλογή του έργου έγινε γιατί δείχνει με απλό τρόπο τη χαρά της κίνησης και της σύνδεσης. Δύο μορφές που μοιράζονται τον ίδιο ρυθμό αρκούν για να εκφράσουν τη φιλία. Προσωπικά το βλέπω σαν μια υπενθύμιση ότι η φιλία δεν χρειάζεται μεγάλες δηλώσεις· αρκεί να περνάς καλά και να μοιράζεσαι στιγμές με τον άλλον.

Μετά την παρουσίαση των αυθεντικών έργων του Keith Haring, ακολουθούν εικόνες που δημιουργήθηκαν μέσω της πλατφόρμας NightCafe. Πρόκειται για ψηφιακές συνθέσεις που σχεδιάστηκαν ειδικά ώστε να ανταποκρίνονται στη θεματική της φιλίας και της συλλογικότητας, αντλώντας στοιχεία από το στυλ και την εικαστική γλώσσα του Haring. Στόχος δεν είναι η μίμηση, αλλά η παραγωγή νέων εικόνων που λειτουργούν συμπληρωματικά προς τα πρωτότυπα έργα, διατηρώντας το πνεύμα της θεματικής ζωντανό σε ένα σύγχρονο μέσο.

Έργο 6: The Helping Hand (2025)

Καλλιτέχνης: Αικατερίνη Λιασκώνη (μέσω NightCafe AI)

Μοντέλο: Flux Schnell

Prompt: *A large faceless hand made of interlocking cartoon figures in red, blue, and yellow. Each finger forms a human shape, glowing with connection lines. Graffiti cartoon style, bold black outline, Keith Haring visual symbolism.*

Αναλογία: 1:1

Η ιδέα για το έργο προέκυψε μέσα από τον τρόπο με τον οποίο ο Haring είχε απεικονίσει το χέρι στο Pop Shop IV, Plate IV (1989). Εκεί, η παλάμη λειτουργεί ως φορέας ενότητας, με τις φιγούρες να προβάλλονται σαν μέρος ενός κοινού σώματος. Θέλησα να μεταφέρω την ίδια σκέψη με πιο άμεσο και προσωπικό τρόπο: η παλάμη εδώ αποτελείται από πολλές μικρές φιγούρες, καθεμία διαφορετική αλλά συνδεδεμένη με τις άλλες.

Για μένα, αυτή η εικόνα εκφράζει το πώς βλέπω τη φιλία και τη συλλογικότητα: σαν ένα χέρι που λειτουργεί σωστά μόνο όταν όλα τα μέλη του συνεργάζονται. Δεν είναι τυχαίο ότι διάλεξα την παλάμη: συμβολίζει τόσο την ατομική δράση όσο και την κοινή προσπάθεια, με έναν τρόπο που παραμένει απλός και οπτικά αντιληπτός.

Έργο 7: Together We Build (2025)

Καλλιτέχνης: Αικατερίνη Λιασκώνη (μέσω NightCafe AI)

Μοντέλο: Flux Schnell

Prompt: *Four cartoon figures lifting a large cube together. Radiant support lines around them. Keith Haring–style faceless human shapes, flat red, yellow, and blue colors, thick black outlines, minimalist street-art composition.*

Αναλογία: 1:1

Η εικόνα δημιουργήθηκε με τη σκέψη ότι η συλλογικότητα αποκτά νόημα όταν μετατρέπεται σε κοινή δράση. Οι φιγούρες σηκώνουν μαζί ένα αντικείμενο, δείχνοντας πως η δημιουργία και η πρόοδος δεν είναι αποτέλεσμα ενός ατόμου αλλά της συντονισμένης προσπάθειας. Οι ακτίνες που εκρήγνυνται από το κέντρο αντλούν από το οπτικό λεξιλόγιο του Haring, όπου η ενέργεια γίνεται άμεσο σύμβολο ζωής και δυναμισμού. Το επέλεξα γιατί εκφράζει καθαρά αυτό που καταλαβαίνω ως συνεργασία: τη στιγμή που διαφορετικές δυνάμεις ενώνονται για έναν κοινό σκοπό ώστε να «χτίζουμε» κάτι μαζί.

3.3.3. Αγάπη και Ενσυναίσθηση

Η θεματική “Αγάπη και Ενσυναίσθηση” περιλαμβάνει αυθεντικά έργα του Keith Haring αλλά και ψηφιακές δημιουργίες μέσω τεχνητής νοημοσύνης, ώστε να δοθεί μια πιο ολοκληρωμένη οπτική. Την τοποθέτησα μετά τη “Φιλία και Συλλογικότητα”, καθώς θεωρώ ότι η αφήγηση ακολουθεί φυσικά την πορεία από την κοινότητα προς την πιο προσωπική και συναισθηματική διάσταση της ανθρώπινης εμπειρίας.

Ο Haring ανέδειξε την αγάπη μέσα από φωτεινές και αισιόδοξες εικόνες, σύμβολα ενότητας και αποδοχής, και το μήνυμά του παραμένει ιδιαίτερα επίκαιρο σήμερα. Στις δικές μου δημιουργίες θέλησα να προσθέσω και πιο “σκοτεινές” εκδοχές, γιατί θεωρώ ότι στη σύγχρονη πραγματικότητα οι αξίες αυτές συχνά δοκιμάζονται. Με αυτόν τον τρόπο, η ενότητα δεν περιορίζεται στη ματιά του Haring, αλλά αντανακλά και τον δικό μου προβληματισμό για το πόσο εύθραυστες μπορεί να φαίνονται οι ανθρώπινες σχέσεις σε αντιπαράθεση με την αισιοδοξία των δικών του έργων.

Έργο 1: *Dr Winkies Wedding Invitation* (1988) – Keith Haring

Τεχνική: Μεταξοτυπία (limited edition)

Διαστάσεις: ~30 x 30 εκ.

Πηγή: MyArtBroker, 2024a

Το έργο απεικονίζει δύο μοβ φιγούρες που χορεύουν αγκαλιασμένες, σχηματίζοντας ένα κοινό κεφάλι μέσα στο οποίο πάλλεται μια κατακόκκινη καρδιά. Οι χαρακτηριστικές γραμμές ενέργειας, το ροζ φόντο και η συμμετρική κίνηση αποδίδουν τη ζωντάνια, τη χαρά και τη βαθιά συναισθηματική σύνδεση των μορφών. Το επέλεξα για τη θεματική Αγάπη και Ενσυναίσθηση, γιατί αναδεικνύει με καθαρότητα το νόημα της ενότητας. Η κοινή καρδιά στο κέντρο της σύνθεσης είναι ένα δυνατό σύμβολο: δύο υπάρξεις που μοιράζονται τον ίδιο συναισθηματικό παλμό. Το γεγονός ότι οι μορφές είναι α-φυλετικές και μη προσδιορισμένες, ενισχύει το μήνυμα της καθολικότητας της αγάπης, χωρίς περιορισμούς ταυτότητας ή φύλου.

Έργο 2: Pop Shop IV, Plate III (1989) – Keith Haring

Τεχνική: Μεταξοτυπία σε χαρτί

Διαστάσεις: 34 × 42 cm

Πηγή: MyArtBroker, 2024b

Το έργο παρουσιάζει δύο μορφές να υψώνουν το εμβληματικό *Radiant Baby* πάνω από τα κεφάλια τους. Οι ακτίνες που περιβάλλουν τη σκηνή δημιουργούν αίσθηση έντασης και ζωντάνιας, ενώ τα βασικά χρώματα –κόκκινο, καφέ, κίτρινο και μαύρο– ενισχύουν τον άμεσο, καθαρό χαρακτήρα της εικόνας.

Η επιλογή του έγινε γιατί αποδίδει με απλό και άμεσο τρόπο την έννοια της φροντίδας και της προστασίας. Η φιγούρα του μωρού, τόσο χαρακτηριστική στο έργο του Haring, εδώ παρουσιάζεται ως σύμβολο ελπίδας που στηρίζεται συλλογικά. Προσωπικά με αγγίζει γιατί η εικόνα με κάνει να σκέφτομαι τον ρόλο της οικογένειας, όπου η αγάπη και η ενσυναίσθηση εκφράζονται μέσα από την προστασία και τη στήριξη του παιδιού. Αυτός είναι ο λόγος που θεώρησα σημαντικό να συμπεριληφθεί στην ενότητα.

Μετά την παρουσίαση των αυθεντικών έργων του Keith Haring, η ενότητα συνεχίζεται με μια σειρά ψηφιακών εικόνων που δημιουργήθηκαν μέσω τεχνητής νοημοσύνης στην πλατφόρμα NightCafe.

Έργο 3: Protective Heart (2025)

Καλλιτέχνης: Αικατερίνη Λιασκώνη (μέσω NightCafe AI)

Μοντέλο: Flux Schnell

Prompt: *A Keith Haring-style faceless cartoon figure with thick black outlines, hugging a large red heart. Radiating motion lines around the heart. Flat bold colors: red, yellow, orange. Street art aesthetic, white background, graffiti symbolism.*

Αναλογία: 1:1

Η εικόνα δείχνει μια παιδική φιγούρα που κρατά σφιχτά μια μεγάλη κόκκινη καρδιά, από την οποία ξεκινούν ακτίνες ενέργειας. Η απλότητα της μορφής παραπέμπει σε μια αθώα πλευρά της έννοιας της αγάπης, σαν κάτι που μπορεί να εκφραστεί άμεσα μέσα από απλές πράξεις, όπως μια αγκαλιά.

Το έργο αυτό στηρίζεται στη σκέψη ότι η ενσυναίσθηση δεν είναι αφηρημένη έννοια, αλλά στάση που εκφράζεται μέσα από μικρές κινήσεις φροντίδας και αλληλεγγύης. Ο λόγος που το επέλεξα είναι γιατί για μένα λειτουργεί ως υπενθύμιση ότι η ουσία της φαίνεται σε απλές πράξεις: όταν βοηθάς κάποιον χωρίς να περιμένεις αντάλλαγμα και εκείνος με τη σειρά του στηρίζει έναν άλλον. Έτσι δημιουργείται μια αλυσίδα² καθημερινών κινήσεων που ενδυναμώνουν την κοινότητα.

---

² Βλ. [The CEO Views – How One Small Act of Kindness Can Spark a Chain Reaction](#)

Έργο 4: Digital Heart Factory (2025)

Καλλιτέχνης: Αικατερίνη Λιασκώνη (μέσω NightCafe AI)

Μοντέλο: Flux Schnell

Prompt: *Keith Haring-style dystopian pop art. A giant mechanical heart at the center, wrapped in thick black wires like veins. From its bottom, a conveyor belt churns out rows of small red hearts — but they are cracked, identical, and cold. Marching in line, hollow-eyed cartoon figures collect the fake hearts, their faces blank, some chained together. Above, tall black circuit towers loom like prison bars. Background: flat harsh rays of red, black, and toxic yellow, creating an oppressive atmosphere. Flat colors only, thick black outlines, bold and disturbing composition. A critique of empathy mass-produced and emptied of meaning, in Keith Haring's style.*

Αναλογία: 9:16

Το έργο παρουσιάζει μια δυστοπική εκδοχή της αγάπης και της ενσυναίσθησης: η καρδιά εμφανίζεται ως προϊόν σε γραμμή παραγωγής, ενώ οι φιγούρες γύρω της μοιάζουν αποξενωμένες. Ο λόγος που το δημιούργησα και το συμπεριέλαβα, ακόμη κι αν αποκλίνει από τη συνήθως φωτεινή οπτική του Haring, σχετίζεται με έναν προσωπικό προβληματισμό.

Παρατηρώ ότι μεγάλο μέρος της επικοινωνίας σήμερα γίνεται μέσα από ψηφιακές πλατφόρμες, γεγονός που συχνά δίνει στα συναισθήματα μια πιο αποστασιοποιημένη και επιφανειακή διάσταση. Επιπλέον, σε αυτόν τον προβληματισμό εντάσσεται και η εμπορευματοποίηση της οικειότητας μέσα από πλατφόρμες όπως το OnlyFans· παρότι αποτελούν κομμάτι της σύγχρονης κουλτούρας, για εμένα προσωπικά, έρχεται σε αντίθεση με την έννοια της επικοινωνίας που συνδέω με την αγάπη και την ενσυναίσθηση.

3.3.4. Ισότητα, Συμπερίληψη και Ανθρώπινα Δικαιώματα

Η θεματική “Ισότητα, Συμπερίληψη και Ανθρώπινα Δικαιώματα” εντάχθηκε στην έκθεση γιατί αποτελεί έναν από τους πιο σταθερούς άξονες του έργου του Keith Haring. Με τη χαρακτηριστική του εικονογλώσσα θίχτηκαν κοινωνικές ανισότητες, καταγγέλλθηκε η αδικία και δόθηκε φωνή σε κοινότητες που συχνά βρέθηκαν στο περιθώριο — από τη LGBTQ+ κοινότητα έως φυλετικές και κοινωνικές μειονότητες.

Η τοποθέτηση της ενότητας αυτής μετά την “Αγάπη και Ενσυναίσθηση” δεν είναι τυχαία· επιχειρεί να δείξει πώς η έννοια της προσωπικής σύνδεσης και αποδοχής μετατρέπεται σε συλλογικό αίτημα για κοινωνική δικαιοσύνη. Σε προσωπικό επίπεδο, θεωρώ ότι η ισότητα και η συμπερίληψη δεν είναι δεδομένες έννοιες, αλλά καθημερινά αιτήματα που χρειάζονται συνεχή επαναδιατύπωση.

Για μένα, η τέχνη έχει αξία όταν ανοίγει χώρο για διάλογο γύρω από τέτοια ζητήματα και όταν επιτρέπει σε διαφορετικές φωνές να ακουστούν ισότιμα. Μέσα από τα έργα της ενότητας επιδιώκω να δείξω πώς η οπτική γλώσσα του Haring μπορεί ακόμη να εμπνέει συζητήσεις για τα ανθρώπινα δικαιώματα και να μας καλεί να σκεφτούμε τον ρόλο μας σε μια πιο δίκαιη κοινωνία.

Έργο 1: *Ignorance = Fear / Silence = Death* (1989) – Keith Haring

Τεχνική: Ακρυλικό σε βινύλιο

Διαστάσεις: ~100 x 150 εκ.

Πηγή: The Keith Haring Foundation, 1997b

Το έργο δείχνει τρεις ανθρώπινες φιγούρες με ροζ «X» στο στήθος. Η μία καλύπτει τα μάτια της, η άλλη τα αυτιά και η τρίτη το στόμα — σαν να αρνούνται να δουν, να ακούσουν, να μιλήσουν. Το σύνθημα "Ignorance = Fear / Silence = Death" απευθύνεται άμεσα στο κοινό, τονίζοντας πως η σιωπή μπροστά σε κρίσιμα ζητήματα, όπως το AIDS, μπορεί να κοστίσει ζωές. Το επέλεξα γιατί είναι ένα έργο από τα πιο δημοφιλή του καλλιτέχνη με ένα εξαιρετικά ηχηρό μήνυμα.

Έργο 2: Flying Devil (1990) – Keith Haring

Τεχνική: Μεταξοτυπία

Διαστάσεις: 53.3 × 63.5 cm

Πηγή: Artsy, 2016

Το έργο απεικονίζει έναν κόκκινο φτερωτό διάβολο με σταυρό στο στήθος, σε κίτρινο φόντο. Με απλές γραμμές και έντονα χρώματα, ο Haring σχολιάζει τον θρησκευτικό φονταμενταλισμό και τη στάση της εκκλησίας απέναντι στην κρίση του HIV/AIDS.

Το επέλεξα γιατί δείχνει πώς ο Haring χρησιμοποίησε το εικαστικό του ιδίωμα για να εκφράσει πολιτική κριτική με τρόπο άμεσο και κατανοητό.

Αφού παρουσιάστηκαν ορισμένα αυθεντικά έργα του Keith Haring που αναδεικνύουν την κοινωνική και πολιτική του στάση, η ενότητα συνεχίζεται με έργα που δημιουργήθηκαν μέσω τεχνητής νοημοσύνης.

Έργο 3: *The Scales of Equality* (2025)

Καλλιτέχνης: Αικατερίνη Λιασκώνη (μέσω NightCafe AI)

Μοντέλο: Flux Schnell

Prompt: *The Statue of Justice reimagined in Keith Haring style. A towering figure of Lady Justice with bold black outlines and vibrant colors. Instead of a classical robe, her body is filled with dynamic Haring-style figures: some dancing, some struggling, some chained, some free. In one hand she holds the Scales of Justice, but the scales are unbalanced, with small colorful figures crushed on one side and a single large figure sitting relaxed on the other. Motion lines emphasize tension and imbalance. In her other hand, instead of a sword, she holds a glowing heart symbolizing human rights. The background radiates with bold rays, graffiti-like pop art energy, both playful and dystopian, in Keith Haring's iconic style.*

Αναλογία: 9:16

Το έργο δημιουργήθηκε ως μια προσωπική απόπειρα να αποδώσω εικαστικά την έννοια της ισότητας και της δικαιοσύνης. Η αφορμή για τη δημιουργία του ήταν η σκέψη ότι η δικαιοσύνη δεν είναι μια ουδέτερη έννοια, αλλά αποτέλεσμα συλλογικής προσπάθειας και καθημερινής διεκδίκησης. Η μορφή της Δικαιοσύνης απεικονίζεται εδώ όχι με κλασικό τρόπο, αλλά γεμάτη από ανθρώπινες φιγούρες που αγωνίζονται, ανεβαίνουν ή υποχωρούν, δείχνοντας ότι η ισότητα αφορά όλους.

Επέλεξα να το συμπεριλάβω γιατί εκφράζει με άμεσο και οπτικά δυναμικό τρόπο την πίστη μου ότι η δικαιοσύνη πρέπει να έχει στο κέντρο της τον άνθρωπο και την αγάπη. Τοποθετώντας στη θέση του ξίφους ένα λαμπερό σύμβολο καρδιάς, θέλησα να δείξω

ότι τα ανθρώπινα δικαιώματα δεν προστατεύονται με βία, αλλά με ενσυναίσθηση και συλλογική δράση.

Η σύνδεση με το έργο του Keith Haring βρίσκεται τόσο στο εικαστικό λεξιλόγιο — καθαρές γραμμές, έντονα χρώματα, ακτινωτό υπόβαθρο— όσο και στη φιλοσοφία του: η τέχνη ως μέσο κοινωνικού σχολιασμού, προσβάσιμο και άμεσο, που μιλά για τη ζωή και τις ανισότητες με γλώσσα απλή και κατανοητή.

Έργο 4: One World, Many Wheels (2025)

Καλλιτέχνης: Αικατερίνη Λιασκώνη (μέσω NightCafe AI)

Μοντέλο: Flux Schnell

Prompt: *Keith Haring-inspired pop art mural. A circle of faceless cartoon figures dancing hand-in-hand, some standing, some in wheelchairs, others using crutches or prosthetic legs. Flat bold colors (red, yellow, green, blue), thick black outlines. Above them, a heart radiates lines of unity. Graffiti style, urban energy, strong inclusion message.*

Αναλογία: 1:1

Το έργο παρουσιάζει μια ομάδα ανθρώπων που χορεύουν σε κύκλο, μερικοί όρθιοι και άλλοι σε αναπηρικά αμαξίδια ή με τεχνητά μέλη. Στο κέντρο τους δεσπόζει μια κόκκινη καρδιά, σύμβολο αγάπης και ενότητας.

Η αφετηρία για τη δημιουργία του ήταν η σκέψη ότι η πραγματική ισότητα δεν περιορίζεται στην απλή αποδοχή της διαφορετικότητας, αλλά απαιτεί ενεργή συμμετοχή. Η ένταξη των ατόμων με αναπηρία στον κύκλο χορού δείχνει πώς η συμπερίληψη μετατρέπεται σε πράξη χαράς και συλλογικής εμπειρίας.

Επέλεξα να το συμπεριλάβω γιατί αποτυπώνει με άμεσο τρόπο το όραμα μιας κοινωνίας όπου όλοι έχουν θέση. Η σύνδεση με τον Keith Haring βρίσκεται τόσο στη μορφολογία — έντονα χρώματα, καθαρές γραμμές, εμβληματικά σύμβολα όπως η καρδιά — όσο και στο μήνυμα: η τέχνη ως φωνή κοινωνικής δικαιοσύνης και ισότητας.

3.3.5. Πολιτική και Κοινωνική Κριτική

Η θεματική “Πολιτική και Κοινωνική Κριτική” εντάχθηκε στην έκθεση καθώς το έργο του Keith Haring είχε πάντοτε έναν έντονα πολιτικό χαρακτήρα. Με απλές αλλά δυνατές γραμμές σχολίασε ζητήματα όπως η εξουσία, ο ρατσισμός, η ασθένεια και η κοινωνική αδικία, δίνοντας φωνή σε κοινότητες που βρίσκονταν στο περιθώριο.

Η ενότητα αυτή ακολουθεί την “Ισότητα και Ανθρώπινα Δικαιώματα”, καθώς επιδιώκει να αναδείξει τη μετάβαση από το αίτημα της συμπερίληψης στη δημόσια κριτική απέναντι σε κοινωνικά και πολιτικά συστήματα. Σε προσωπικό επίπεδο, με απασχολεί ιδιαίτερα η σχέση του ανθρώπου με τις δομές εξουσίας και ο τρόπος που αυτές επηρεάζουν την καθημερινότητά μας.

Για τον λόγο αυτόν, τα έργα που παρουσιάζονται δημιουργήθηκαν με τεχνητή νοημοσύνη, ως δοκιμή του πώς ένα σύγχρονο εργαλείο μπορεί να μεταφέρει μηνύματα πολιτικής και κοινωνικής κριτικής. Η πρόθεσή μου δεν ήταν η μίμηση του ύφους του Haring, αλλά η διατήρηση του πνεύματός του μέσα από μια πιο σκοτεινή, σύγχρονη ματιά, που αντανακλά τους προβληματισμούς της δικής μας εποχής.

Έργο 1: Consumed by Capital (2025)

Καλλιτέχνης: Αικατερίνη Λιασκώνη (μέσω NightCafe AI)

Μοντέλο: Flux Schnell

Prompt: *Keith Haring-style dystopian artwork. Giant pig-shaped figure with a money symbol belly devours smaller cartoon people in a line. Background shows factories emitting smoke shaped like skulls. Flat colors: grey, red, neon green. Thick black outlines. Symbolism of capitalism consuming the weak.*

Αναλογία: 1:1

Το έργο απεικονίζει ένα τεράστιο γουρούνι-κουμπάρα με το σύμβολο του δολαρίου στην κοιλιά του, μπροστά από μια σειρά ανθρώπινων φιγούρων που προχωρούν σιωπηλά προς τα εργοστάσια στο βάθος. Το περιβάλλον είναι σκοτεινό και βαρύ, με έντονες αποχρώσεις που παραπέμπουν σε ρύπανση και παρακμή.

Το δημιούργησα γιατί ήθελα να σχολιάσω τον τρόπο με τον οποίο, πολλές φορές, ακολουθούμε συλλογικά μοτίβα που μας απομακρύνουν από τις αξίες μας, ειδικά όταν αυτά ντύνονται με την έννοια της «προόδου». Παρότι η αισθητική του έργου είναι πιο σκοτεινή από εκείνη του Haring, διατηρεί τον ίδιο στόχο: να προκαλέσει σκέψη και να ανοίξει διάλογο.

Έργο 2: Consumed by Capital (2025)

Καλλιτέχνης: Αικατερίνη Λιασκώνη (μέσω NightCafe AI)

Μοντέλο: Flux Schnell

Prompt: *Haring-style graffiti. A line of faceless cartoon figures all walking toward a cliff, each with barcodes on their heads and dollar signs in eyes. Flat grey, red, black color scheme. Background: skull sun. Message: blind consumerism and lost individuality.*

Αναλογία: 1:1

Το έργο παρουσιάζει μια ομάδα φιγούρων που βαδίζουν με άδεια μάτια, ενώ κάποιες έχουν το σύμβολο του δολαρίου στις κόρες τους. Στο κέντρο διακρίνεται μια σκοτεινή μορφή που φαίνεται να τις οδηγεί, ενώ στην κορυφή δεσπόζει ένα κρανίο, σύμβολο εξουσίας.

Η ιδέα για τη δημιουργία προήλθε από τη σκέψη ότι οι άνθρωποι συχνά ακολουθούν χωρίς να αμφισβητούν, χάνοντας έτσι την ατομικότητά τους. Μέσα από αυτή την εικόνα θέλησα να δείξω την έννοια της τυφλής συμμόρφωσης και της μαζικότητας.

Η σύνδεση με τον Haring βρίσκεται στην καθαρή εικονογλώσσα και στα έντονα συμβολικά στοιχεία, που χρησιμοποιούνται για να σχολιάσουν κοινωνικά φαινόμενα με άμεσο και κατανοητό τρόπο.

3.3.6. Πόλεμος και Ειρήνη

Παρότι συχνά συνδέθηκε με χαρούμενες και αισιόδοξες εικόνες, ο Keith Haring δεν δίστασε να ασχοληθεί με δύσκολα θέματα όπως ο πόλεμος, η βία και η καταστροφή. Με την απλότητα της γραμμής και τη δύναμη των συμβόλων του κατάφερε να σχολιάσει ζητήματα που αφορούσαν όλους, χωρίς να τα καθιστά δυσνόητα.

Η ενότητα “Πόλεμος και Ειρήνη” ακολουθεί την “Πολιτική και Κοινωνική Κριτική”, καθώς συνδέεται άμεσα με τα αποτελέσματα που έχουν οι κοινωνικές συγκρούσεις στην καθημερινή ζωή. Την επέλεξα γιατί με απασχολεί η λεπτή ισορροπία ανάμεσα στην ειρήνη και στη βία που μπορεί να τη διακόψει ανά πάσα στιγμή.

Η προβληματική αυτή δεν αφορά μόνο τις τρέχουσες συγκρούσεις, αλλά και τη διαρκή ανθρώπινη εμπειρία του να ζει κανείς με την απειλή της απώλειας της ειρήνης. Μέσα από τα έργα που δημιούργησα με τεχνητή νοημοσύνη, επιδίωξα να δείξω πώς ακόμη και η πιο απλή εικόνα μπορεί να λειτουργήσει ως μήνυμα αντίστασης απέναντι στη βία και ταυτόχρονα ως υπενθύμιση της αξίας της ειρηνικής συνύπαρξης.

Έργο 1: The Child and the Tank (2025)

Καλλιτέχνης: Αικατερίνη Λιασκώνη (μέσω NightCafe AI)

Μοντέλο: Flux Schnell

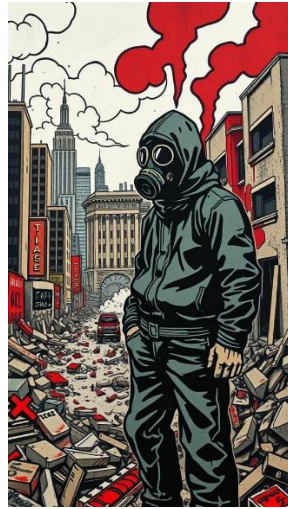
Prompt: Keith haring Graffiti-style pop art. A giant tank approaches, but a faceless child cartoon figure places a flower in front of it. Shadows show figures hiding, others holding hands. Flat soft colors (light pink, sky blue, army green). Black outlines. Message: innocence against violence.

Αναλογία: 1:1

Το έργο δείχνει ένα παιδί να στέκεται μπροστά σε ένα άρμα, κρατώντας ένα λουλούδι. Η αντίθεση ανάμεσα στην ψυχρότητα της βίας και την αθωότητα της παιδικής μορφής δημιουργεί την ένταση της εικόνας. Η έμπνευση προήλθε από εικόνες παιδιών σε εμπόλεμες ζώνες, που παρά τις δυσκολίες βρίσκουν τρόπους να κρατηθούν στη ζωή και στην ελπίδα.

Επέλεξα να το συμπεριλάβω γιατί δείχνει πώς μια απλή σκηνή μπορεί να εκφράσει πανανθρώπινα συναισθήματα. Ο Haring, με διαφορετικά μέσα και πιο ζωντανά χρώματα, συχνά μιλούσε για δύσκολα ζητήματα με τρόπο άμεσο και κατανοητό. Με τον ίδιο τρόπο, το έργο θέλει να δείξει ότι μια εικόνα μπορεί να μιλήσει άμεσα στο συναίσθημα και να μας βάλει σε σκέψη για την αξία της ανθρώπινης ζωής.

Έργο 2: Ultima Terra (2025)

Καλλιτέχνης: Αικατερίνη Λιασκώνη (μέσω NightCafe AI)

Μοντέλο: Flux Schnell

Prompt: *A figure in a gas mask, surrounded by crumbling cityscape, amidst ruins and chaos, in a Keith Haring, inspired street art mural style, with bold lines, vibrant colors, and social commentary, conveying a sense of dystopian rebellion.*

Αναλογία: 9:16

Το έργο παρουσιάζει μια ανθρώπινη φιγούρα με μάσκα, τοποθετημένη σε ένα κατεστραμμένο αστικό τοπίο. Τα μουντά χρώματα και η απουσία σκηνής μάχης τονίζουν όχι τη στιγμή της σύγκρουσης, αλλά τα απομεινάρια της.

Το δημιούργησα θέλοντας να αποτυπώσω το κλίμα που αφήνει πίσω του κάθε πόλεμος: αβεβαιότητα, ανασφάλεια και απώλεια. Δεν αναφέρεται σε ένα συγκεκριμένο γεγονός, αλλά σε μια εμπειρία που φαίνεται να επαναλαμβάνεται σε πολλές εποχές και μέρη. Ο Haring, παρότι χρησιμοποίησε πιο ζωντανά και συμβολικά στοιχεία, συχνά μιλούσε για τις συνέπειες της βίας με τρόπο άμεσο και κατανοητό. Με αυτή την εικόνα προσπάθησα να μεταφέρω μια ανάλογη ανησυχία, μέσα όμως από μια πιο λιτή και εσωτερική προσέγγιση.

3.3.7. Περιβαλλοντική Κρίση

Η ενότητα “Περιβαλλοντική Κρίση” περιλαμβάνει έργα που δημιουργήθηκαν με τεχνητή νοημοσύνη και επιλέχθηκαν επειδή αποδίδουν με άμεσο και κατανοητό τρόπο ζητήματα όπως η ανθρώπινη αμέλεια, οι συνέπειες της καταστροφής και η ανάγκη

συλλογικής αφύπνισης. Τοποθετήθηκε μετά τις ενότητες που αφορούν κοινωνικά και πολιτικά ζητήματα, καθώς η κλιματική κρίση αποτελεί σήμερα ένα από τα πιο επείγοντα και διασυνδεδεμένα πεδία κοινωνικής ευθύνης.

Η σύνδεση με τον Keith Haring δεν περιορίζεται στα έντονα χρώματα και τις καθαρές γραμμές, αλλά σχετίζεται κυρίως με τη στάση του απέναντι στην κοινωνική ευαισθητοποίηση. Όπως εκείνος αξιοποιούσε την τέχνη του για να προκαλέσει συνειδητοποίηση και διάλογο, έτσι και τα συγκεκριμένα έργα επιδιώκουν να λειτουργήσουν ως αφορμή για στοχασμό γύρω από το κοινό καλό και την ανάγκη συλλογικής δράσης.

Έργο 1: Poisoned Earth (2025)

Καλλιτέχνης: Αικατερίνη Λιασκώνη (μέσω NightCafe AI)

Μοντέλο: Flux Schnell

Prompt: *Apocalyptic artwork inspired by Keith Haring. The Earth is shown melting, with cartoon fish skeletons, burning trees, and coughing faceless figures wearing gas masks. Color palette: acid green, toxic yellow, burnt orange. Pop art with heavy symbolism on environmental collapse.*

Αναλογία: 1:1

Το έργο δείχνει τρεις φιγούρες με μάσκες αερίων γύρω από μια Γη που λιώνει, ενώ το περιβάλλον γύρω τους είναι καμένο και γεμάτο τοξικά νερά. Χρησιμοποίησα έντονα χρώματα, κυρίως το κίτρινο και το πράσινο, για να λειτουργούν σαν άμεση προειδοποίηση.

Το δημιούργησα γιατί ήθελα να αποδώσω τη δική μου εκδοχή για την περιβαλλοντική κρίση: μια αίσθηση αδιεξόδου, αλλά και την ανάγκη να μην την αγνοούμε. Για μένα,

η εικόνα αυτή είναι ένας τρόπος να δείξω για το πώς η ανθρώπινη αμέλεια καταστρέφει κάτι που θεωρούμε δεδομένο.

Έργο 2: Love Nature (2025)

Καλλιτέχνης: Αικατερίνη Λιασκώνη (μέσω NightCafe AI)

Μοντέλο: Flux Schnell

Prompt: Keith Haring-style artwork. Bold black outlines, flat vibrant colors. Stylized human figures interacting with nature — hugging trees, holding hands with animals, dancing with leaves. Trees and plants drawn in simple, playful shapes. Background in greens and blues. No facial features, no depth or shadow. Environmental harmony and joy. Child-friendly symbolic language. Radiating lines around trees to show energy. Urban mural feel, 1980s NYC influence.

Αναλογία: 1:1

Η εικόνα δείχνει παιδιά που αγκαλιάζουν και φροντίζουν καρποφόρα δέντρα, μέσα σε ένα πολύχρωμο τοπίο με καθαρές γραμμές και φωτεινά χρώματα. Το ύφος παραπέμπει σε παιδική ζωγραφιά, με απλές μορφές και αίσθηση χαράς.

Το δημιούργησα γιατί ήθελα να παρουσιάσω μια πιο αισιόδοξη όψη της περιβαλλοντικής κρίσης: την ιδέα ότι η αλλαγή μπορεί να ξεκινήσει από τις νέες γενιές και τη σχέση τους με τη φύση. Μέσα από το βλέμμα των παιδιών, το έργο δείχνει ότι η φροντίδα και η αγάπη για το περιβάλλον μπορούν να είναι πράξεις καθημερινές, απλές αλλά ουσιαστικές. Η σύνδεση με τον Haring βρίσκεται στην πίστη του στη δύναμη της παιδικότητας, της ενέργειας και της συλλογικότητας.

3.3.8. Τεχνολογική Αλλοτρίωση και Ψηφιακή Υποταγή

Η ενότητα “Τεχνολογική Αλλοτρίωση και Ψηφιακή Υποταγή” εξετάζει πώς οι σύγχρονες τεχνολογίες επηρεάζουν την ανθρώπινη ταυτότητα και τις κοινωνικές σχέσεις, δημιουργώντας συχνά μια αίσθηση αποξένωσης. Σήμερα, η ψηφιακή παρουσία μπορεί να φαίνεται πιο καθοριστική από τη φυσική, και τα όρια ανάμεσα στον άνθρωπο και στη μηχανή γίνονται ολοένα πιο θολά.

Τοποθέτησα τη θεματική αυτή προς το τέλος της έκθεσης, ώστε η αφήγηση να καταλήγει σε έναν στοχασμό για τη θέση του ανθρώπου σε έναν κόσμο που αλλάζει ραγδαία. Τα έργα δημιουργήθηκαν με στόχο να αποτυπώσουν αυτήν την αντίθεση: τον άνθρωπο ως πρόσωπο, αλλά ταυτόχρονα και ως πληροφορία. Το ύφος και η χρωματική παλέτα παραπέμπουν στη συμβολική και άμεση γλώσσα του Keith Haring, ο οποίος αξιοποίησε τη δημόσια τέχνη για να μιλήσει για το σώμα, την εξουσία και τη συλλογική ευθύνη.

Στη δική μας εποχή τα ίδια ζητήματα εμφανίζονται με νέες μορφές — επιτήρηση, αλγοριθμικό έλεγχο, κοινωνική απομόνωση — και τα έργα επιδιώκουν να δείξουν αυτή τη συνέχεια. Η επιλογή της θεματικής στηρίζεται στην ανάγκη να αναδειχθεί η διπλή όψη της τεχνολογίας: ως εργαλείο ελευθερίας αλλά και ως μέσο περιορισμού, που μετατρέπει την καθημερινότητα σε δεδομένα.

Έργο 1: Upload the Soul (2025)

Καλλιτέχνης: Αικατερίνη Λιασκώνη (μέσω NightCafe AI)

Μοντέλο: Flux Schnell

Prompt: *Surreal Haring-style illustration. A human cartoon figure opens their chest to reveal a USB stick glowing inside. Surrounding figures stare in awe or fear. Thick black outlines, purple and neon green tones. Flat shapes, symbolic, emotional.*

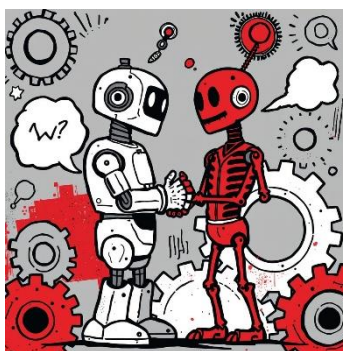
Αναλογία: 1:1

Η εικόνα δείχνει έναν νεαρό άντρα να κρατά στο στήθος του ένα USB stick που λάμπει, ενώ γύρω του το πλήθος παρακολουθεί σαστισμένο. Τα έντονα χρώματα και οι καπνοί δημιουργούν μια ατμόσφαιρα υπερφόρτωσης, σαν να βρίσκεται η στιγμή ανάμεσα στην αποκάλυψη και την κρίση.

Το δημιούργησα με τη σκέψη ότι σήμερα η ταυτότητα μας περνάει μέσα από ψηφιακά αρχεία και προφίλ. Το USB λειτουργεί σαν μεταφορά για την ψυχή που γίνεται πληροφορία, κάτι που μπορεί να σημαίνει δύναμη αλλά και απώλεια ελέγχου. Αυτό το διφορούμενο – ανάμεσα στην απελευθέρωση και την υποταγή – ήταν για μένα το κεντρικό ερώτημα της εικόνας.

Η σύνδεση με τον Keith Haring βρίσκεται στην άμεση γλώσσα και τη χρήση συμβόλων για κοινωνικά ζητήματα. Όπως εκείνος χρησιμοποιούσε απλές μορφές για να μιλήσει για θέματα που απασχολούσαν την εποχή του, έτσι και το συγκεκριμένο έργο επιχειρεί να σχολιάσει τον τρόπο με τον οποίο οι σύγχρονες τεχνολογίες επηρεάζουν την ανθρώπινη υπόσταση.

Έργο 2: Human or Machine?

Καλλιτέχνης: Αικατερίνη Λιασκώνη (μέσω NightCafe AI)

Μοντέλο: Flux Schnell

Prompt: *Graffiti artwork in Keith Haring style. A cartoon robot and a human figure shaking hands, but their hands blend into a swirl of wires and veins. Red, white, grey, black flat colors. Background shows gears and thought bubbles. Symbolizes the blur between AI and humanity.*

Αναλογία: 1:1

Η εικόνα δείχνει δύο ρομποτικές φιγούρες, μία λευκή και μία κόκκινη, να ανταλλάσσουν χειραψία μέσα σε ένα τοπίο γεμάτο γρανάζια. Παρότι μοιάζουν με ανθρώπους, δεν έχουν πρόσωπα ή χαρακτηριστικά που να τις κάνουν μοναδικές.

Το δημιούργησα για να δείξω τη λεπτή γραμμή ανάμεσα στον άνθρωπο και τη μηχανή. Σήμερα, η συνεργασία με την τεχνολογία είναι αναπόφευκτη· όμως δεν είναι πάντα σαφές αν πρόκειται για ισότιμη σχέση ή για αργή υποκατάσταση του ανθρώπου.

Η σύνδεση με τον Keith Haring βρίσκεται στην άμεση γλώσσα και στα απλοποιημένα σχήματα. Όπως εκείνος χρησιμοποιούσε καθαρές μορφές για να σχολιάσει την κοινωνία της εποχής του, έτσι και εδώ η εικόνα επιχειρεί να θέσει ένα σύγχρονο ζήτημα: πώς ορίζεται η ανθρωπινότητα σε έναν κόσμο όπου τα όρια με τη μηχανή γίνονται όλο και πιο ρευστά.

Έργο 3: The Screen God

Καλλιτέχνης: Αικατερίνη Λιασκώνη (μέσω NightCafe AI)

Μοντέλο: Flux Schnell

Prompt: *Surreal pop art in Haring style. A giant TV-headed cartoon god figure with wires for arms controlling people like puppets. Below, small figures stare at phones, unaware of the strings. Electric colors: blue, orange, white. Black outlines. Commentary on digital addiction and mass control.*

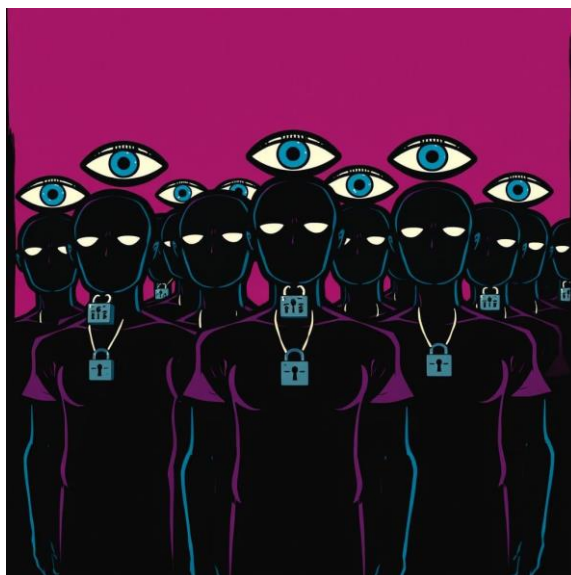
Αναλογία: 1:1

Η εικόνα δείχνει μια τεράστια φιγούρα με κεφάλι τηλεόρασης, από την οποία ξεκινούν καλώδια που συνδέονται με ανθρώπους σε έναν αστικό δρόμο. Οι περαστικοί είναι σκυμμένοι στα κινητά τους, χωρίς να αντιλαμβάνονται το περιβάλλον γύρω τους.

Το δημιούργησα γιατί με απασχολεί η επιρροή που έχουν οι οθόνες στην καθημερινή μας ζωή. Η τηλεόραση-ρομπούτ λειτουργεί εδώ σαν μεταφορά για τη δύναμη των μέσων, που μπορούν να μας κατευθύνουν χωρίς να το καταλαβαίνουμε. Δεν ήθελα να το δείξω με τρόπο υπερβολικό, αλλά με μια καθαρή εικόνα που να παραπέμπει σε κάτι γνώριμο: την απορρόφηση που όλοι λίγο-πολύ βιώνουμε μπροστά σε μια οθόνη.

Η σύνδεση με τον Haring βρίσκεται στη χρήση έντονων γραμμών και απλών σχημάτων, αλλά και στο πνεύμα του σχολιασμού. Όπως εκείνος μιλούσε για τα κοινωνικά προβλήματα της εποχής του με τρόπο άμεσο και προσιτό, έτσι και αυτό το έργο επιχειρεί να θέσει το ερώτημα: πού τελειώνει η χρήση της τεχνολογίας και πού αρχίζει η εξάρτηση;

Έργο 4: The Screen God

Καλλιτέχνης: Αικατερίνη Λιασκώνη (μέσω NightCafe AI)

Μοντέλο: Flux Schnell

Prompt: All-seeing eye symbols hover above faceless cartoon figures under surveillance. Each person has a lock in their chest. Keith Haring-inspired pop-art style, black outlines, colors: black, purple, red, and cold blue. Themes of control, fear, lack of privacy.

Αναλογία: 1:1

Η εικόνα δείχνει μια ομάδα φιγούρων χωρίς χαρακτηριστικά, όλες ίδιες, με λουκέτα κρεμασμένα στο στήθος τους. Από πάνω τους αιωρούνται μεγάλα μάτια, που

παρακολουθούν τα πάντα. Το μωβ φόντο και η επαναληπτική διάταξη ενισχύουν την αίσθηση ελέγχου και έλλειψης ελευθερίας.

Το δημιούργησα γιατί ήθελα να αποδώσω το πώς μοιάζει η ζωή σε μια κοινωνία συνεχούς επιτήρησης. Τα λουκέτα συμβολίζουν τη σιωπή και τον περιορισμό της φωνής, ενώ τα μάτια εκφράζουν την αίσθηση ότι κάποιος σε παρακολουθεί διαρκώς. Για μένα, το έργο αυτό μιλά για τον φόβο της απώλειας της ιδιωτικότητας, κάτι που όλοι σήμερα μπορούμε να καταλάβουμε. Η σύνδεση με τον Haring βρίσκεται στη χρήση απλών μορφών και έντονων χρωμάτων για να εκφραστεί μια πολύπλοκη ανησυχία.

3.4. Δομή Περιήγησης στην Ψηφιακή Πλατφόρμα

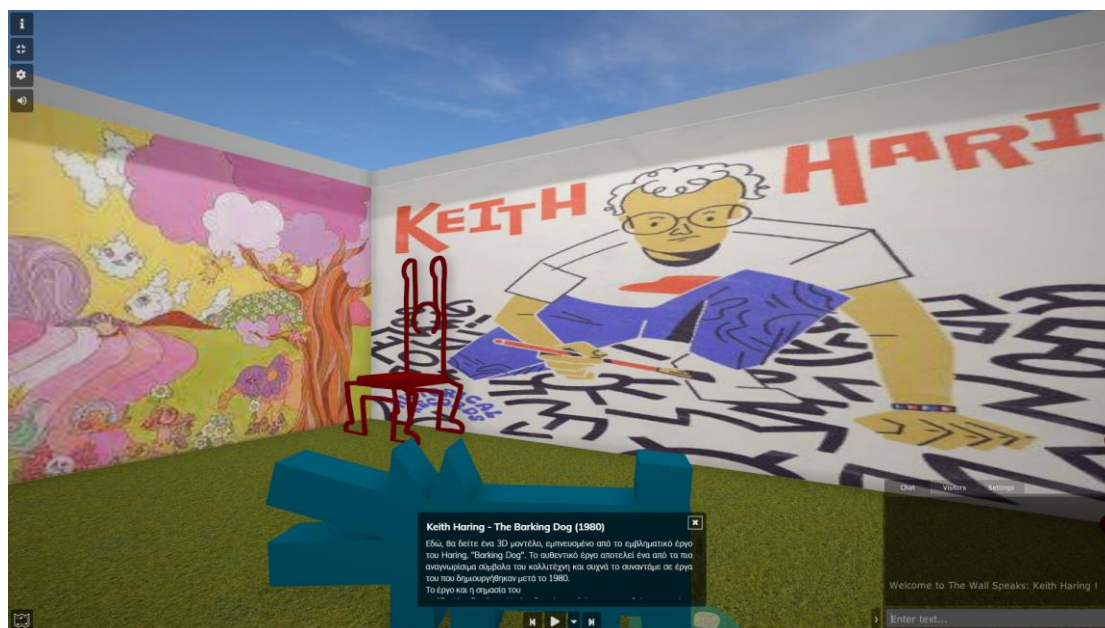
Η ψηφιακή έκθεση *“The Wall Speaks: Keith Haring”* στην πλατφόρμα Artsteps οργανώθηκε σε σταθμούς, ώστε η περιήγηση να έχει σαφή σειρά και να καθοδηγεί τον επισκέπτη βήμα-βήμα. Απευθύνεται σε ευρύ κοινό, και χάρη στη χαρακτηριστική εικαστική γλώσσα του Haring —έντονες γραμμές, φωτεινά χρώματα και απλουστευμένες μορφές— μπορεί να προσεγγιστεί εύκολα ακόμη και από μικρότερες ηλικίες.

Οι εικόνες έχουν σχεδιαστεί ώστε να λειτουργούν αυτόνομα: δεν απαιτούν ειδικές γνώσεις, και ο κάθε επισκέπτης, ανάλογα με την ηλικία ή την εμπειρία του, μπορεί να τις ερμηνεύσει με τον δικό του τρόπο. Έτσι, η εμπειρία παραμένει προσωπική και βιωματική, χωρίς να εξαρτάται αποκλειστικά από τις συνοδευτικές περιγραφές.

Η επιλογή αυτής της δομής αντανακλά την πρόθεσή μου να παρουσιαστούν μαζί το ιστορικό έργο του Haring και σύγχρονες δημιουργίες που αξιοποιούν την Τεχνητή Νοημοσύνη. Με αυτόν τον τρόπο, ο επισκέπτης δεν περιορίζεται σε μια απλή αναδρομή, αλλά βλέπει πώς η γλώσσα του Haring εξακολουθεί να εμπνέει και να μεταφέρεται σε νέα μέσα. Για εμένα προσωπικά, αυτή η μετάβαση από τα αυθεντικά έργα προς τις ψηφιακές εκδοχές λειτουργεί σαν μια γέφυρα που ενώνει το παρελθόν με το παρόν της τέχνης.

Ο πρώτος σταθμός της εικονικής έκθεσης λειτουργεί ως εισαγωγικός χώρος. Ο επισκέπτης συναντά ένα πορτρέτο του Haring, πλαισιωμένο από χαρακτηριστικά μοτίβα του έργου του. Το συνοδευτικό κείμενο παρουσιάζει τον καλλιτέχνη και τον σκοπό της έκθεσης: να τον τιμήσει και ταυτόχρονα να τον φανταστεί στο σήμερα, μέσα από δημιουργίες που αξιοποιούν την Τεχνητή Νοημοσύνη. Ο σταθμός αυτός θέτει το

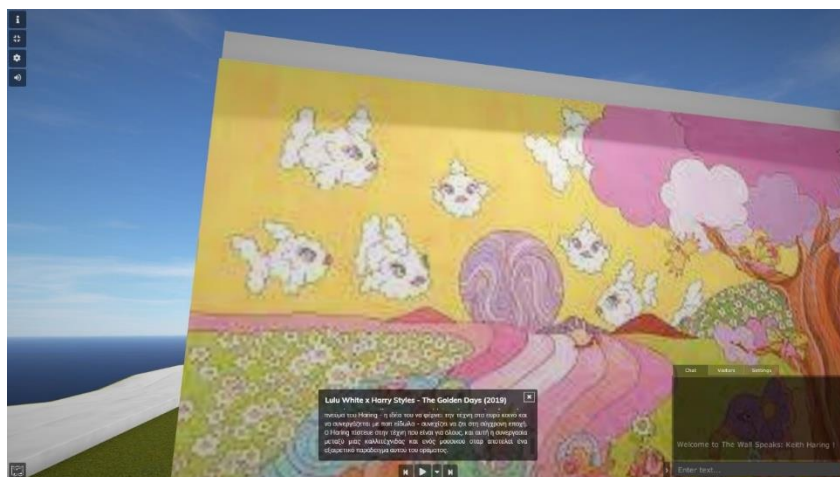
πλαίσιο, φέρνοντας σε διάλογο την παραδοσιακή street art με τις σύγχρονες τεχνολογίες.

Εικόνα 8: Σταθμός 1 – Είσοδος: «Start Here»

Ο δεύτερος σταθμός απομακρύνεται για λίγο από το έργο του Haring και παρουσιάζει μια σύγχρονη συνεργασία ανάμεσα στην τέχνη και την ποπ κουλτούρα. Πρόκειται για το έργο της καλλιτέχιδας Lulu White, σε συνεργασία με τον μουσικό Harry Styles, που δημοσιεύτηκε το 2019 στο περιοδικό *L'Officiel Hommes*. Η σύνθεση είναι ψυχεδελική και αισθητικά διαφορετική από το ύφος του Haring, ωστόσο μοιράζεται μαζί του μια βασική πρόθεση: η τέχνη να απευθύνεται σε ευρύ κοινό και να συνομιλεί με τα σύμβολα της καθημερινότητας.

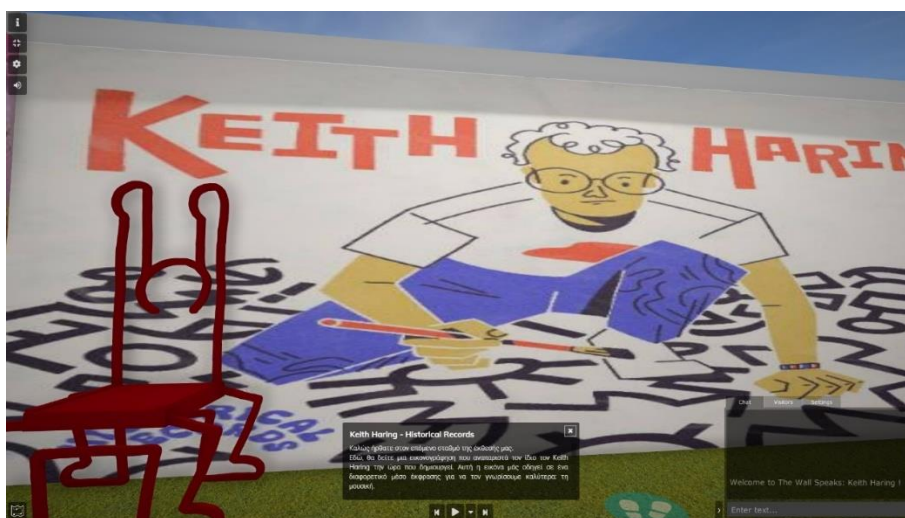
Η επιλογή του έργου σε αυτό το σημείο της περιήγησης έγινε για να φανεί πώς το όραμα του Haring εξακολουθεί να έχει απήχηση και να εκφράζεται μέσα από νέες μορφές συνεργασίας. Για μένα, η παρουσία του εδώ δείχνει ότι η παρακαταθήκη του Haring δεν ανήκει μόνο στο παρελθόν· εμπνέει και σημερινούς δημιουργούς να αναζητούν γέφυρες ανάμεσα σε διαφορετικές εποχές και πολιτισμικά πεδία.

Εικόνα 9: Σταθμός 2 – «The Golden Days» (Lulu White x Harry Styles, 2019)

Ο τρίτος σταθμός παρουσιάζει τον ίδιο τον **Keith Haring** μέσα από μια εικονογράφιση που τον δείχνει τη στιγμή της δημιουργίας. Το έργο λειτουργεί ως οπτικό αφιέρωμα, αλλά ταυτόχρονα συνδέεται με ένα διαφορετικό μέσο: τη μουσική. Συνοδεύεται από αναφορά στο τραγούδι “*Keith Haring (feat. Shepard Fairey, Jessica McKenna and Zach Reino)*”, που δημιουργήθηκε από σύγχρονους καλλιτέχνες και φέρνει σε διάλογο διαφορετικές γενιές.

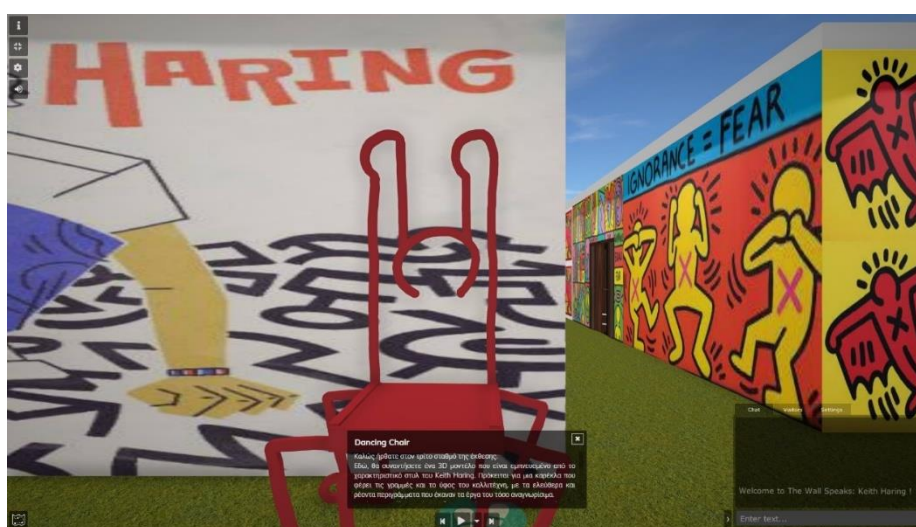
Αν και το κομμάτι δεν έχει ενσωματωθεί στην πλατφόρμα λόγω τεχνικών περιορισμών, είναι διαθέσιμο διαδικτυακά. Συνδυάζει hip-hop στοιχεία με σαφείς αναφορές στη δεκαετία του ’80 και αφηγηματικές φωνές ενός παιδιού και ενός ακτιβιστή. Μέσα από αυτή τη σύνθεση φαίνεται πώς ο Haring συνεχίζει να εμπνέει, γεφυρώνοντας εποχές και παραμένοντας σημείο αναφοράς για νέες μορφές καλλιτεχνικής έκφρασης.

Εικόνα 10: Σταθμός 3 – Keith Haring: Historical Records

Στον τέταρτο σταθμό παρουσιάζεται ένα 3D μοντέλο καρέκλας, εμπνευσμένο από το εικαστικό ιδίωμα του Keith Haring. Οι ρέουσες γραμμές που σχηματίζουν το κάθισμα παραπέμπουν στις χαρακτηριστικές ανθρωπόμορφες φιγούρες του, αποδίδοντας την κίνηση και τη ζωντάνια που διακρίνει το έργο του.

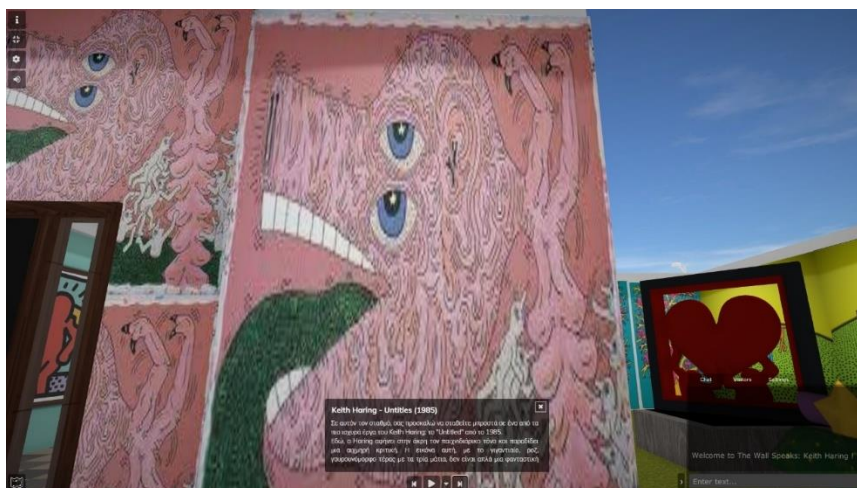
Παρότι ο δημιουργός του μοντέλου παραμένει άγνωστος, η σύνθεση εκφράζει μια βασική ιδέα του Haring: ότι η τέχνη δεν περιορίζεται σε μουσεία ή καμβάδες, αλλά μπορεί να ενταχθεί στην καθημερινότητα. Μέσα από την τεχνολογία της 3D μοντελοποίησης, το στυλ του αποκτά νέα διάσταση, δείχνοντας πως η τέχνη μπορεί να είναι ταυτόχρονα προσιτή και λειτουργική.

Εικόνα 11: Σταθμός 4 – *Dancing Chair*

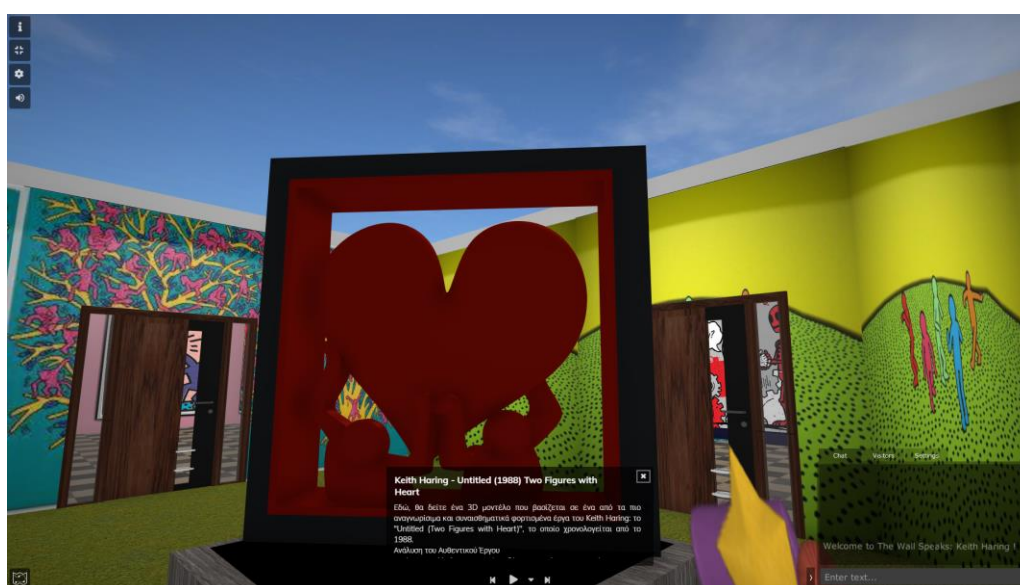
Στον πέμπτο σταθμό παρουσιάζεται το *Untitled* (1985), ένα από τα πιο αιχμηρά και κοινωνικά φορτισμένα έργα του Keith Haring. Η σύνθεση δείχνει ένα γιγαντιαίο, ροζ, γουρουνόμορφο τέρας με τρία μάτια να εκτοξεύει πράσινη τοξική μάζα, μέσα από την οποία μικροσκοπικές λευκές φιγούρες εμφανίζονται παγιδευμένες ή καταβροχθισμένες.

Το έργο λειτουργεί ως αλληγορία για τον καπιταλισμό, τη διαφθορά και την κοινωνική αποξένωση. Μέσα από τις καθαρές γραμμές και τις απλουστευμένες μορφές του, ο Haring μεταφέρει ένα πολιτικό μήνυμα με έντονη οπτική δύναμη. Η σκοτεινή ατμόσφαιρα και η έντονη γραφιστικότητα διαφοροποιούνται από άλλες, πιο παιχνιδιάρικες δημιουργίες του, αναδεικνύοντας τη λιγότερο «φιλική», αλλά εξίσου σημαντική, πλευρά της τέχνης του.

Εικόνα 12: Σταθμός 5 – Keith Haring, *Untitled* (1985)

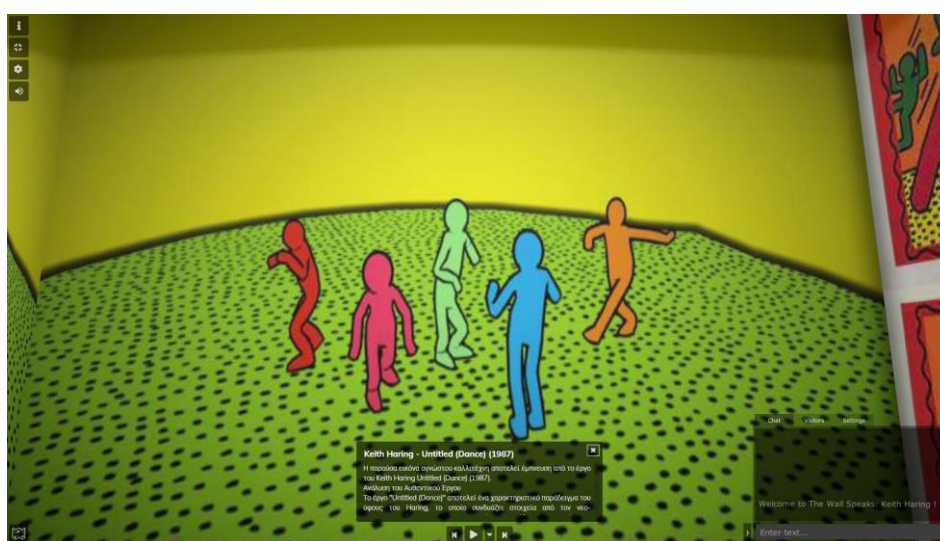
Σε αυτό το σημείο της περιήγησης παρουσιάζεται μια τρισδιάστατη απόδοση του έργου *Untitled* (*Two Figures with Heart*) (1988), ενός από τα πιο γνωστά και συμβολικά έργα του Keith Haring. Δύο μορφές κρατούν υψωμένη μια κόκκινη καρδιά, σε μια λιτή αλλά ισχυρή σύνθεση που αποδίδει με σαφήνεια τα νοήματα της αγάπης, της αλληλεγγύης και της συλλογικότητας. Το μοτίβο της καρδιάς αποκτά ιδιαίτερο βάρος, λειτουργώντας ως σύμβολο ελπίδας και ενότητας απέναντι στον φόβο και την απομόνωση. Στην παρούσα τρισδιάστατη εκδοχή, παρότι δεν πρόκειται για αυθεντικό έργο, αναδεικνύεται πώς η τεχνολογία μπορεί να συμβάλει στη διατήρηση και επικαιροποίηση της εικαστικής παρακαταθήκης του Haring.

Εικόνα 13: Σταθμός 6 – Keith Haring, *Untitled* (1988) – *Two Figures with Heart*

Σε αυτό το τμήμα της έκθεσης παρουσιάζεται μια ψηφιακή αναπαράσταση του έργου *Untitled (Dance)* (1987), ενός από τα πιο αναγνωρίσιμα παραδείγματα της αισθητικής του Keith Haring. Πέντε πολύχρωμες μορφές χορεύουν σε πράσινο-κίτρινο φόντο με κουκκίδες, αποδίδοντας με απλότητα και σαφήνεια έννοιες όπως η ενότητα, η ελευθερία και η χαρά.

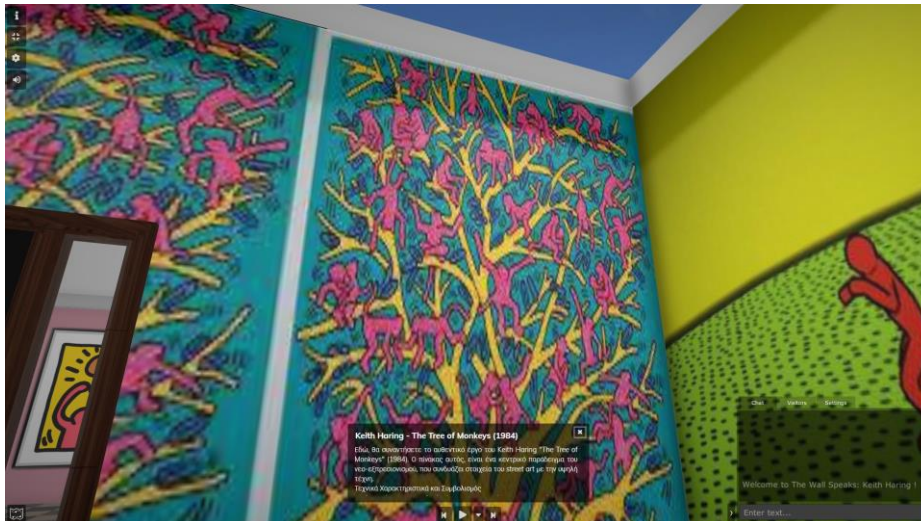
Στην ψηφιακή εκδοχή, οι φιγούρες τοποθετούνται σε τρισδιάστατο σκηνικό, δημιουργώντας την αίσθηση συμμετοχής του θεατή στην κίνηση. Με αυτό τον τρόπο, η τεχνολογία προσθέτει μια νέα διάσταση στο έργο, χωρίς να αλλοιώνει το αρχικό του μήνυμα, και αναδεικνύει τη διαχρονικότητα της γλώσσας του Haring.

Εικόνα 14: Σταθμός 7 – Keith Haring, *Untitled (Dance)*, 1987

Στον δεύτερο εξωτερικό περίβολο της έκθεσης παρουσιάζεται το έργο *The Tree of Monkeys* (1984), ένα από τα πιο συμβολικά του Keith Haring. Το δέντρο ζωής με τα κίτρινα κλαδιά φιλοξενεί πολυάριθμους ροζ πιθήκους, σε στάσεις που συνδυάζουν ένταση και παιγνιώδη διάθεση. Το γαλαζοπράσινο φόντο με κόκκινες κουκκίδες ενισχύει την αντίθεση και τη ζωντάνια της σύνθεσης.

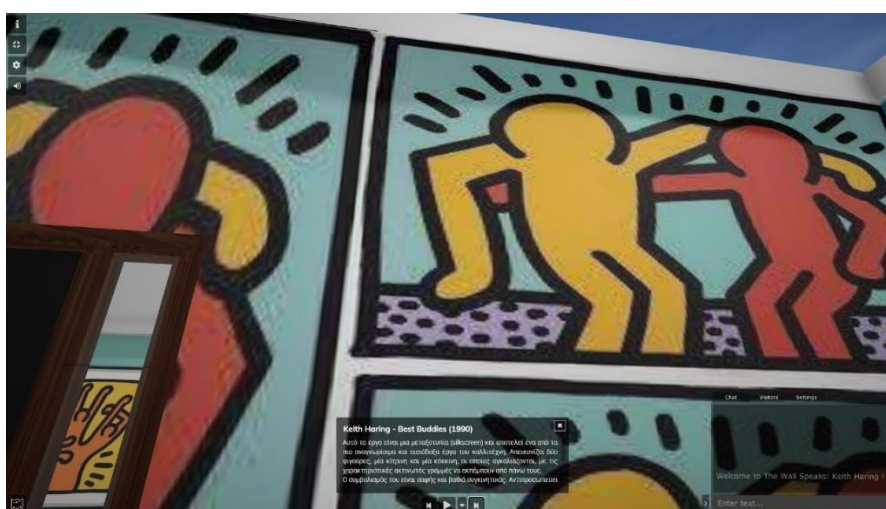
Στο εικαστικό ιδίωμα του Haring, οι πίθηκοι λειτουργούν ως μεταφορές για την ελευθερία, την ανυπακοή και την αντίσταση σε περιορισμούς, ενώ το ίδιο το δέντρο αποκτά ρόλο άξονα ζωής και δημιουργίας. Το έργο αποδεικνύει πώς ο Haring μπορούσε να μετασχηματίζει παιγνιώδεις μορφές σε εικόνες με κοινωνικό και πολιτικό περιεχόμενο, όπου η χαρά συνυπάρχει με την κριτική διάσταση.

Εικόνα 15: Σταθμός 8 – Keith Haring, *The Tree of Monkeys*, 1984

Στον επόμενο σταθμό παρουσιάζεται το *Best Buddies* (1990), ένα από τα πιο αναγνωρίσιμα και αισιόδοξα έργα του Keith Haring, που δημιουργήθηκε με τη μέθοδο της μεταξοτυπίας. Δύο φιγούρες —μία κίτρινη και μία κόκκινη— αγκαλιάζονται, ενώ ακτίνες γύρω τους μεταδίδουν την αίσθηση ενέργειας και σύνδεσης.

Η λιτότητα της φόρμας και οι έντονες χρωματικές αντιθέσεις αποδίδουν καθολικά νοήματα αγάπης, φιλίας και αλληλεγγύης. Η δημιουργία του έργου σε μια περίοδο που ο Haring βίωνε την προσωπική του μάχη με τον HIV προσδίδει πρόσθετη συναισθηματική φόρτιση, καθιστώντας την αγκαλιά σύμβολο αποδοχής και δύναμης. Στο πλαίσιο της έκθεσης, λειτουργεί ως υπενθύμιση της αξίας των ανθρώπινων σχέσεων και της αλληλοστήριξης σε στιγμές κρίσης.

Εικόνα 16: Σταθμός 9 – Keith Haring, *Best Buddies*, 1990

Στη συνέχεια παρουσιάζεται το *Untitled* (1982), έγχρωμη λιθογραφία που δημιουργήθηκε σε μια περίοδο πειραματισμού του Haring με τη φόρμα και την κίνηση. Στο κέντρο δεσπόζει μια μεγάλη κόκκινη φιγούρα, σκυμμένη ώστε να λειτουργεί ως βάση για τρεις μικρότερες πράσινες μορφές που τρέχουν ή σκαρφαλώνουν επάνω της.

Η σύνθεση αποδίδει την έννοια της στήριξης και της αλληλεξάρτησης: η υπερμεγέθης μορφή συμβολίζει τη δύναμη και την αντοχή, ενώ οι μικρότερες παραπέμπουν στην κοινότητα ή στη νέα γενιά που προχωρά στηριζόμενη στους προηγούμενους. Με το χαρακτηριστικό του ιδίωμα —καθαρές γραμμές, έντονα χρώματα και ρυθμική επανάληψη— ο Haring αναδεικνύει την αλληλεγγύη και τη συνοχή ως θεμελιώδεις αξίες της ανθρώπινης εμπειρίας.

Εικόνα 17: Σταθμός 10 – Keith Haring, *Untitled* (1982)

Στη συνέχεια παρουσιάζεται το *Untitled* (1982), έγχρωμη λιθογραφία που δημιουργήθηκε σε μια περίοδο πειραματισμού του Haring με τη φόρμα και την κίνηση. Στο κέντρο δεσπόζει μια μεγάλη κόκκινη φιγούρα, σκυμμένη ώστε να λειτουργεί ως βάση για τρεις μικρότερες πράσινες μορφές που τρέχουν ή σκαρφαλώνουν επάνω της.

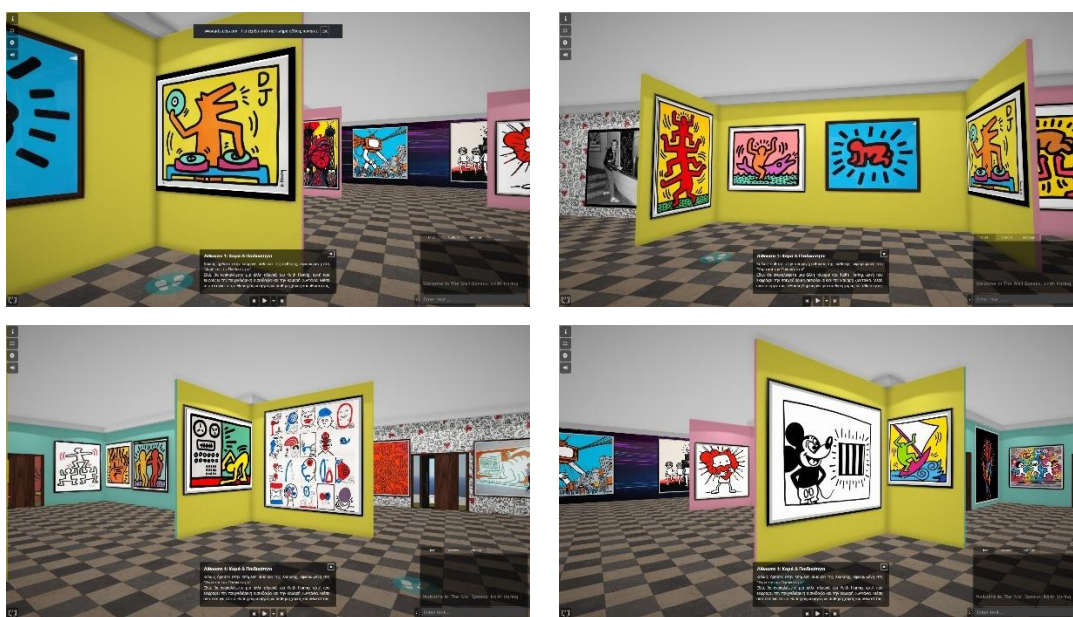
Η σύνθεση αποδίδει την έννοια της στήριξης και της αλληλεξάρτησης: η υπερμεγέθης μορφή συμβολίζει τη δύναμη και την αντοχή, ενώ οι μικρότερες παραπέμπουν στην κοινότητα ή στη νέα γενιά που προχωρά στηριζόμενη στους προηγούμενους. Με το χαρακτηριστικό του ιδίωμα —καθαρές γραμμές, έντονα χρώματα και ρυθμική επανάληψη— ο Haring αναδεικνύει την αλληλεγγύη και τη συνοχή ως θεμελιώδεις αξίες της ανθρώπινης εμπειρίας.

Εικόνα 18: Αίθουσα 0 – Εισαγωγή στον Κόσμο του Keith Haring: Η Τέχνη ως Δημόσιος και Συλλογικός Λόγος

Η δεύτερη αίθουσα της έκθεσης είναι αφιερωμένη στη θεματική «Χαρά και Παιδικότητα», φωτίζοντας την πιο αισιόδοξη και αναγνωρίσιμη πλευρά του έργου του Keith Haring. Η παιδικότητα εδώ δεν νοείται ως απλότητα, αλλά ως στάση ζωής που συνδέεται με την αυθεντικότητα της έκφρασης, την ανεμελιά και τη δημιουργική ελευθερία.

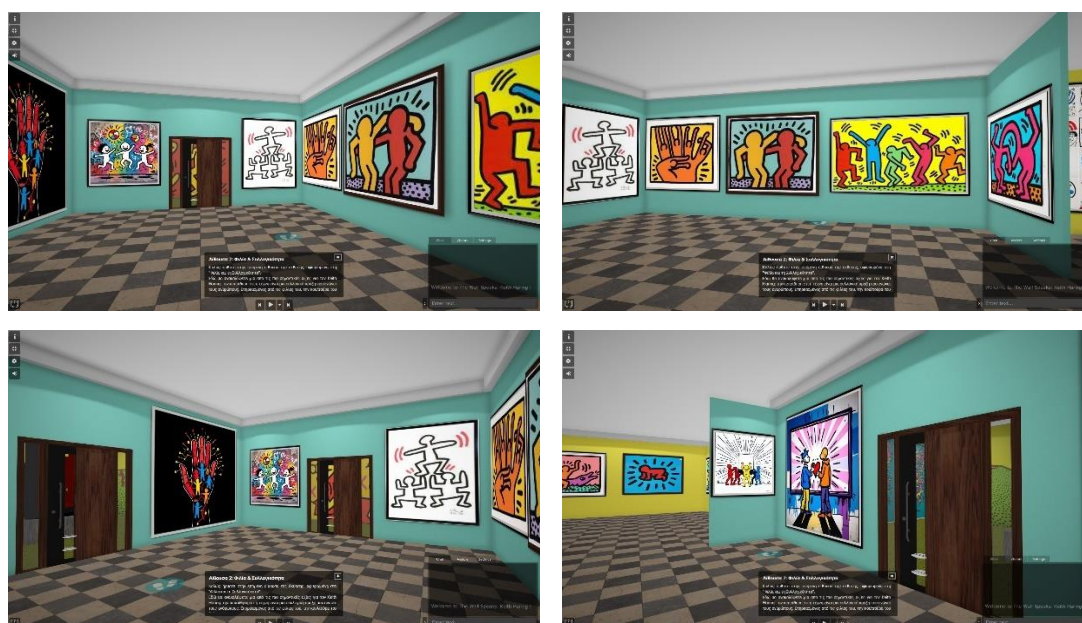
Οι χαρακτηριστικές φιγούρες του Haring —σε χορό, παιχνίδι ή αγκαλιά— αποδίδουν την αμεσότητα και τη συλλογική χαρά, λειτουργώντας ταυτόχρονα ως δήλωση απέναντι στον κοινωνικό κατακερματισμό. Η θεματική υπενθυμίζει ότι η χαρά μπορεί να λειτουργήσει ως μορφή αντίστασης και ως παράγοντας κοινωνικής συνοχής.

Εικόνα 19: Σταθμός 1: Χαρά και Παιδικότητα

Η τρίτη αίθουσα της έκθεσης εστιάζει στη θεματική της φιλίας και της συλλογικότητας, αξίες που αποτελούν θεμέλια του έργου του Keith Haring. Για τον καλλιτέχνη, η τέχνη δεν ήταν μόνο μέσο προσωπικής έκφρασης, αλλά κυρίως πράξη κοινωνικής σύνδεσης. Αντλώντας έμπνευση από τη street κουλτούρα, τις φιλίες του και τις πολιτικές του ανησυχίες, πίστευε ότι η τέχνη έπρεπε να είναι προσβάσιμη σε όλους και να λειτουργεί ως κοινός κώδικας επικοινωνίας.

Η αίθουσα συνδυάζει αυθεντικά έργα του Haring με ψηφιακές δημιουργίες που παρήχθησαν μέσω τεχνητής νοημοσύνης, εμπνευσμένες από το εικαστικό του ιδίωμα. Η συνύπαρξη αυτή δεν ταυτίζει τις δύο πηγές, αλλά επιχειρεί να ανοίξει έναν διάλογο για τα όρια της αυθεντικότητας στη σύγχρονη τέχνη και για τον ρόλο που μπορεί να έχει η τεχνολογία σε μια διαδικασία κατεξοχήν ανθρώπινης εμπειρίας.

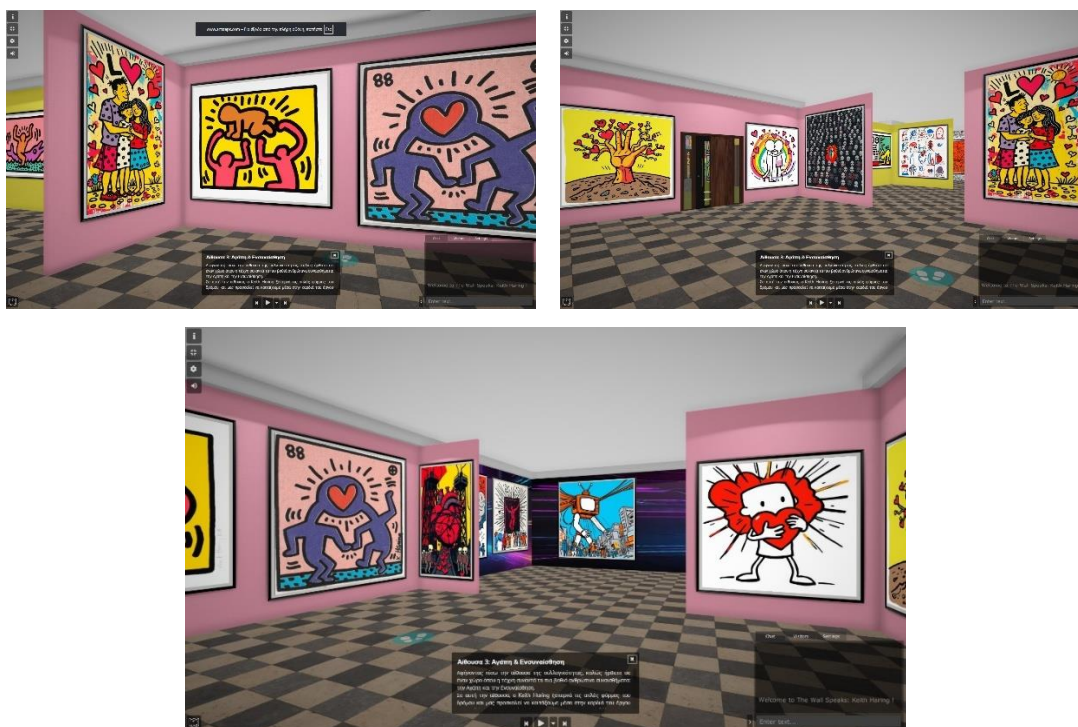

Εικόνα 20: Αίθουσα 2 – Φιλία & Συλλογικότητα

Η επόμενη αίθουσα είναι αφιερωμένη στην «Αγάπη και Ενσυναίσθηση», αξίες που βρίσκονται στον πυρήνα του έργου του Keith Haring και διατηρούν τη σημασία τους μέχρι σήμερα. Η αγάπη, ως πράξη αποδοχής και σύνδεσης, και η ενσυναίσθηση, ως στάση κατανόησης και στήριξης προς τον άλλον, αποδίδονται όχι ως αφηρημένα σύμβολα, αλλά ως εικόνες με κοινωνικό και πολιτικό βάρος.

Τα έργα της αίθουσας επιλέχθηκαν για την άμεση συναισθηματική τους επίδραση. Με απλές μορφές, καθαρές γραμμές και έντονα χρώματα, ο Haring παρουσιάζει σκηνές αγκαλιάς, φροντίδας και αλληλοϋποστήριξης, οι οποίες λειτουργούν ως παγκόσμια σύμβολα ενότητας. Για μένα, η αξία αυτών των εικόνων βρίσκεται ακριβώς στη

δυνατότητά τους να μεταφράζουν καθημερινές πράξεις αποδοχής και αλληλεγγύης σε εικαστικό μήνυμα, προσιτό σε κάθε θεατή.

Εικόνα 21: Αίθουσα 3 – Αγάπη και Ενσυναίσθηση

Η προτελευταία αίθουσα είναι αφιερωμένη στην ισότητα, τη συμπερίληψη και τα ανθρώπινα δικαιώματα, αναδεικνύοντας ζητήματα κοινωνικού αποκλεισμού αλλά και τη δύναμη της αλληλεγγύης. Στον χώρο συνυπάρχουν αυθεντικά έργα του Keith Haring με νέες ψηφιακές δημιουργίες που αξιοποιούν τεχνητή νοημοσύνη, διατηρώντας ωστόσο το εικαστικό του ιδίωμα.

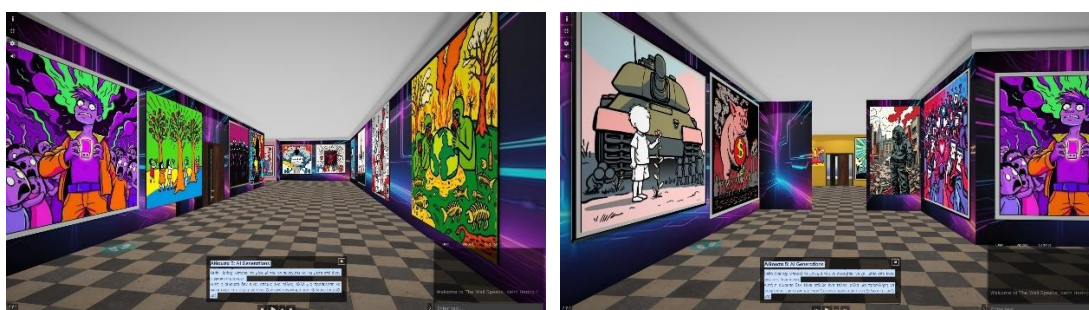
Η θεματική αυτή αναδεικνύει πώς η τέχνη μπορεί να λειτουργήσει ως αφετηρία κοινωνικής ευαισθητοποίησης και ως πεδίο διαλόγου για την αποδοχή της διαφορετικότητας, την καταπολέμηση των διακρίσεων και την προώθηση της ισότητας. Ο επισκέπτης καλείται να αναλογιστεί με ποιον τρόπο ταυτότητες όπως το φύλο, η φυλή ή ο σεξουαλικός προσανατολισμός επηρεάζουν την καθημερινή εμπειρία και πώς η τέχνη μπορεί να φωτίσει αυτές τις πτυχές με άμεσο και προσιτό τρόπο.

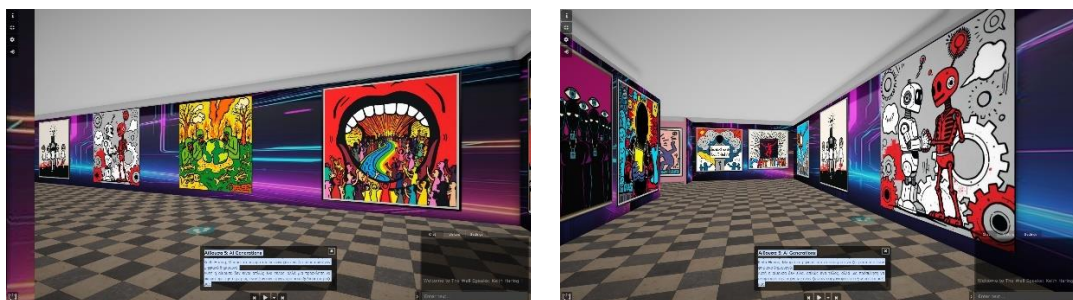

Εικόνα 22: Αίθουσα 4 – Ισότητα, Συμπερίληψη και Ανθρώπινα Δικαιώματα

Η πέμπτη και τελευταία αίθουσα παρουσιάζει αποκλειστικά έργα που δημιουργήθηκαν με τη χρήση τεχνητής νοημοσύνης. Σε αντίθεση με τις προηγούμενες αίθουσες, όπου τα έργα AI συνυπήρχαν με αυθεντικά έργα του Keith Haring, εδώ συγκεντρώνονται αυτόνομα και αποκτούν κεντρική θέση. Στόχος είναι να αναδειχθεί η δυνατότητα της τεχνολογίας όχι μόνο ως εργαλείου αισθητικής μίμησης, αλλά και ως μέσου επανερμηνείας.

Οι θεματικές που πραγματεύονται —όπως η ψυχική υγεία, η κοινωνική απομόνωση, η τεχνολογική εξάρτηση και η ελευθερία της έκφρασης— αντικατοπτρίζουν σύγχρονους προβληματισμούς, δίνοντας στην αίθουσα έναν χαρακτήρα αναστοχασμού. Με αυτόν τον τρόπο, η έκθεση ολοκληρώνεται με μια ανοιχτή ερώτηση προς τον επισκέπτη: ποια μπορεί να είναι η θέση της τέχνης στην ψηφιακή εποχή και πώς μεταβάλλεται η σχέση δημιουργού, εργαλείου και κοινού;

Εικόνα 23: Αίθουσα 5 – AI Generations

Η διαδραστική εμπειρία της έκθεσης ολοκληρώνεται στον τελευταίο σταθμό: τον *Τοίχο Ελεύθερης Έκφρασης*. Εμπνευσμένος από τις δημόσιες παρεμβάσεις του Keith Haring, ο τοίχος εμφανίζεται ως ένας λευκός καμβάς, όπου ο επισκέπτης καλείται, μέσω του chat, να περιγράψει το δικό του εικονικό γκράφιτι: ποιο μήνυμα θα μετέδιδε, ποια σύμβολα θα χρησιμοποιούσε, ποια χρώματα θα κυριαρχούσαν. Με αυτόν τον τρόπο, η διάδραση δεν περιορίζεται στην απλή παρατήρηση των έργων, αλλά μετατρέπει τον θεατή σε ενεργό συμμετέχοντα.

Εικόνα 24: Τελικός σταθμός - Ο Τοίχος της Ελεύθερης Έκφρασης

Οι προτάσεις που συγκεντρώνονται λειτουργούν ως αφετηρία για μελλοντικές προσθήκες στην έκθεση, διευρύνοντας τον διάλογο γύρω από την τέχνη. Ο σταθμός αυτός δεν σηματοδοτεί ένα τυπικό τέλος: αντίθετα, αφήνει ανοιχτό το ενδεχόμενο συνέχειας. Η έκθεση κλείνει με έναν χώρο που προσκαλεί τον επισκέπτη να συνδεθεί προσωπικά με το πνεύμα του Haring, επιβεβαιώνοντας την αρχή του ότι «η τέχνη είναι για όλους» και δείχνοντας πώς η δημιουργικότητα μπορεί να παραμένει ζωντανή και συλλογική ακόμη και σε ψηφιακό περιβάλλον.

Συνολικά, η πλατφόρμα Artsteps αξιοποιήθηκε όχι μόνο για την παρουσίαση των έργων, αλλά και για τη δημιουργία ενός πολυφωνικού χώρου. Ο επισκέπτης μπορεί να

αλληλεπιδρά με κάθε έκθεμα (μέσα από κλικ και συνοδευτικά κείμενα), να παρακολουθεί το οργανωμένο αυτόματο tour με θεματικούς σταθμούς και να συμμετέχει σε ζωντανό διάλογο μέσω του chat. Αυτά τα στοιχεία, σε συνδυασμό με τον *Τοίχο Ελεύθερης Έκφρασης*, προσδίδουν στην εμπειρία έναν ανοιχτό και συλλογικό χαρακτήρα, όπου η πρόσληψη της τέχνης δεν μένει στατική, αλλά εμπλουτίζεται μέσα από την προσωπική ματιά κάθε θεατή.

4. Συμπεράσματα

Η εργασία διερευνήσε τον τρόπο με τον οποίο τα εργαλεία τεχνητής νοημοσύνης και ψηφιακής δημιουργίας μπορούν να αξιοποιηθούν για την παραγωγή έργων εμπνευσμένων από το εικαστικό ιδίωμα του Keith Haring και για την επιμέλεια μιας εικονικής έκθεσης στην πλατφόρμα Artsteps. Η διαδικασία ανέδειξε αφενός τις δυνατότητες της τεχνολογίας ως δημιουργικού μέσου και αφετέρου τις προκλήσεις που θέτει σε αισθητικό, τεχνικό και δεοντολογικό επίπεδο.

Σε δημιουργικό επίπεδο, η τεχνητή νοημοσύνη λειτούργησε ως μέσο επανερμηνείας και όχι μίμησης του ύφους του Haring, επιτρέποντας την ανάδειξη σύγχρονων θεματικών όπως η κοινωνική απομόνωση, η ψυχική υγεία και η τεχνολογική εξάρτηση. Η χρήση των ψηφιακών εργαλείων ανέδειξε τη διαχρονικότητα της εικαστικής του γλώσσας και την ικανότητά της να παραμένει ζωντανή σε νέα περιβάλλοντα. Ωστόσο, η ισορροπία ανάμεσα στον σεβασμό προς το αυθεντικό έργο και την παραγωγή νέου περιεχομένου αποτέλεσε κρίσιμο ζήτημα που απαιτούσε προσεκτική διαχείριση.

Σε τεχνικό επίπεδο, η υλοποίηση της έκθεσης ανέδειξε περιορισμούς της πλατφόρμας Artsteps, όπως η αδυναμία πλήρους ενσωμάτωσης ήχου και πολυμεσικού υλικού, καθώς και ζητήματα συμβατότητας με τις παραγόμενες εικόνες. Οι προκλήσεις αυτές αντιμετωπίστηκαν με προσαρμογές στην παρουσίαση και έδειξαν ότι η ψηφιακή επιμέλεια απαιτεί ευελιξία και συνδυασμό καλλιτεχνικής και τεχνικής σκέψης. Η διαδικασία ανέδειξε επίσης ότι η δημιουργικότητα της ΤΝ δεν είναι αυτόνομη, αλλά προϋποθέτει συνεχή ανθρώπινη καθοδήγηση.

Σε δεοντολογικό επίπεδο, η χρήση της τεχνητής νοημοσύνης στην εικαστική δημιουργία φέρνει στο προσκήνιο το ζήτημα της αυθεντικότητας. Στην εργασία έγινε σαφής διάκριση ανάμεσα στα αυθεντικά έργα του Haring και στα ΑΙ-παραγόμενα έργα, τα οποία αντιμετωπίστηκαν ως σύγχρονες οπτικές ερμηνείες. Η διάκριση αυτή είναι απαραίτητη ώστε να προστατεύεται η καλλιτεχνική παρακαταθήκη, ενώ παράλληλα να ανοίγεται ο δρόμος για νέες μορφές πειραματισμού.

Τέλος, η εμπειρία επιμέλειας στο ψηφιακό περιβάλλον ανέδειξε τη σημασία της αφήγησης και της διάδρασης. Η οργάνωση της έκθεσης σε σταθμούς, η χρήση του

αυτόματου tour και η δυνατότητα επικοινωνίας μέσω chat με κορύφωση τον Τοίχο Ελεύθερης Έκφρασης μετέτρεψαν τον επισκέπτη από παθητικό παρατηρητή σε ενεργό συμμετέχοντα. Με αυτόν τον τρόπο, η ψηφιακή έκθεση δεν αποτέλεσε απλώς μια ιστορική αναδρομή στο έργο του Haring, αλλά ένα ανοιχτό πεδίο διαλόγου για το μέλλον της τέχνης στην ψηφιακή εποχή.

Συνολικά, η εργασία κατέδειξε ότι η τεχνητή νοημοσύνη, όταν χρησιμοποιείται με κριτική ματιά και σαφή διάκριση από την αυθεντική καλλιτεχνική παραγωγή, μπορεί να λειτουργήσει ως εργαλείο δημιουργικής διερεύνησης και κοινωνικού σχολιασμού. Τα έργα του Keith Haring λειτούργησαν ως σημείο αναφοράς, δείχνοντας ότι οι αξίες της προσβασιμότητας, της συλλογικότητας και της ενότητας μπορούν να επαναπροσδιοριστούν σε ψηφιακά περιβάλλοντα, ανοίγοντας νέες προοπτικές για την καλλιτεχνική δημιουργία και επιμέλεια στο μέλλον.

Βιβλιογραφία

- 125 Space. (2024, July 23). *Keith Haring: Celebrating a Legacy of Artistic Freedom at Beyond Boundaries*. 125 Space. <https://www.125space.com/education-lab-articles/keith-haring-celebrating-a-legacy-of-artistic-freedom-at-beyond-boundaries>
- Anantrasirichai, N., & Bull, D. (2020). Artificial Intelligence in the Creative Industries: A Review. *ArXiv:2007.12391 [Cs]*.
<https://arxiv.org/abs/2007.12391>
- Arn, J. (2024, March 4). *Keith Haring, the Boy Who Cried Art*. The New Yorker.
<https://www.newyorker.com/magazine/2024/03/11/radiant-the-life-and-line-of-keith-haring-brad-gooch-book-review>
- ArtSteps. (2020, November 16). *Artsteps — Make your own Virtual Exhibitions*. Medium. <https://blog.artsteps.com/artsteps-make-your-own-virtual-exhibitions-1cbdc3a36146>
- Artsy. (2016). *Keith Haring | Flying Devil (From Icons) (1990)*. Artsy.net.
<https://www.artsy.net/artwork/keith-haring-flying-devil-from-icons-1>
- AthensVoice. (2024, January 11). *Κιθ Χάρινγκ: Ημιτελές έργο ολοκληρώθηκε μέσω τεχνητής νοημοσύνης*. AthensVoice.
<https://www.athensvoice.gr/life/tehnologia-epistimi/831671/kith-haring-imiteles-ergo-oloklirothike-meso-tehnitis-noimosunis/>
- Bishop, C. (2012). *ARTIFICIAL HELLS Participatory Art and the Politics of Spectatorship*. Verso. <https://selforganizedseminar.wordpress.com/wp-content/uploads/2011/08/bishop-claire-artificial-hells-participatory-art-and-politics-spectatorship.pdf>

- Cai, Z. (2025). AI Empowering Museums: Current Applications, Challenges, and Future Trends. *Advances in Social Science, Education and Humanities Research*, 301–311. https://doi.org/10.2991/978-2-38476-422-8_37
- Cetinic, E., & She, J. (2021). Understanding and Creating Art with AI: Review and Outlook. *ArXiv:2102.09109 [Cs]*. <https://arxiv.org/abs/2102.09109>
- Cole, M. (2024, January 16). AI “Completes” Keith Haring’s Intentionally Unfinished Last Artwork, Sparks Controversy. My Modern Met. <https://mymodernmet.com/artificial-intelligence-finishes-keith-harings-unfinished-painting/>
- Contreras, R. (2023, August 27). *AI, holograms help museums tackle Holocaust, slavery*. Axios. <https://www.axios.com/2023/08/27/ai-holograms-vr-museums-racism-slavery-antisemitism>
- CSIS. (2025). *Keith Haring’s Legacy in Today’s World: A Conversation About HIV Activism*. Csis.org. <https://www.csis.org/analysis/keith-harings-legacy-todays-world-conversation-about-hiv-activism>
- Fitriana, P. N., Bektiningsih, K., & Wikanso, W. (2024). Developing digital learning media of Artsteps virtual exhibition on food chain material. *Research and Development in Education (RaDEn)*, 4(1), 271–284. <https://doi.org/10.22219/raden.v4i1.32456>
- Goodreads. (2025). *Keith Haring Quotes*. Goodreads.com. <https://www.goodreads.com/quotes/10225758-art-is-for-everybody-to-think-that-they-the-public-do-not>
- King, E. (2023, October 27). *Inside Keith Haring’s Pop Shop*. MyArtBroker. <https://www.myartbroker.com/artist-keith-haring/articles/inside-keith-harings-pop-shop>

- King, E. (2024a, February 5). *Keith Haring's Andy Mouse*. MyArtBroker.
<https://www.myartbroker.com/artist-keith-haring/articles/keith-harings-andy-mouse>
- King, E. (2024b, February 20). *Keith Haring: The Blueprint of Social Activism* . MyArtBroker. <https://www.myartbroker.com/artist-keith-haring/articles/Keith-haring-the-blueprint-of-social-activism>
- Kyomugisha T, A. . (2025). Art as Activism: The Role of Visual Arts in Social Movements. *Research Output Journal of Education*, 5(1), 1–4.
<https://doi.org/10.59298/roje/2025/511400>
- Lavart. (2021, February 22). *Τέχνη και Ακτιβισμός: τα περίεργα σχέδια του Keith Haring*. Lavart. <https://www.lavart.gr/techni-kai-aktivismos-ta-perierga-schedia-tou-keith-haring/>
- Lei, L. (2025). The artificial intelligence technology for immersion experience and space design in museum exhibition. *Scientific Reports*, 15(1).
<https://doi.org/10.1038/s41598-025-13408-2>
- MasterWork Gallery. (2025). *Keith Haring Best Buddies*. Masterworksfineart.com.
<https://news.masterworksfineart.com/2022/07/06/keith-haring-best-buddies>
- MyArtBroker. (2024a). *Dr Winkies Wedding Invitation*. MyArtBroker.
<https://www.myartbroker.com/artist-keith-haring/artwork-dr-winkies-wedding-invitation-signed-print>
- MyArtBroker. (2024b). *Pop Shop IV, Plate III*. MyArtBroker.
<https://www.myartbroker.com/artist-keith-haring/collection-pop-shop/artwork-pop-shop-iv-plate-iii-signed-print>
- NightCafe Studio. (2021). *Terms of service*. NightCafe Creator.
<https://nightcafe.studio/policies/terms-of-service>

NightCafe Studio. (2025). *Does the license allow me to sell my creations or use them for commercial purposes?* Nightcafe.studio.

<https://help.nightcafe.studio/portal/en/kb/articles/does-the-license-allow-me-to-sell-my-creations-or-use-them-for-commercial-purposes>

Sawyer, M. (2019, June 2). *“The public has a right to art”: the radical joy of Keith Haring*. The Guardian.

<https://www.theguardian.com/artanddesign/2019/jun/02/public-has-right-to-art-keith-haring-tate-liverpool-exhibition>

Scorer, F. (2023, December 8). *Keith Haring’s Radiant Baby: A Symbol Transcending Art and Religion* | MyArtBroker | Article. MyArtBroker.

<https://www.myartbroker.com/artist-keith-haring/articles/radiant-baby-a-symbol-transcending-art-and-religion>

Suiçmez, İ., Altınay, F., Dağlı, G., Zeng, H., Shadiev, R., İşlek, D., Danju, İ., &

Altınay, Z. (2025). Artificial intelligence application for museum to experiential transformation of cultural heritage and learning. *Smart Learning Environments*, 12(1). <https://doi.org/10.1186/s40561-025-00404-2>

The Keith Haring Foundation. (1997a). *DJ (1983)*. Wwww.haring.com; The Keith Haring Foundation. <https://www.haring.com/>

The Keith Haring Foundation. (1997b). *Growing 1* . Wwww.haring.com; The Keith Haring Foundation. <https://www.haring.com/>

The Keith Haring Foundation. (1997c). *Ignorance = Fear (1989)*. Wwww.haring.com; The Keith Haring Foundation. <https://www.haring.com/>

The Keith Haring Foundation. (1997d). *Pop Shop II, Plate IV*. Wwww.haring.com; The Keith Haring Foundation. <https://www.haring.com/>

- The Keith Haring Foundation. (1997f). *Pop Shop V: B*. Wwww.haring.com; The Keith Haring Foundation. <https://www.haring.com/>
- The Keith Haring Foundation. (1997g). *Radian Baby*. Wwww.haring.com; The Keith Haring Foundation. <https://www.haring.com/>
- The Keith Haring Foundation. (1997h). *Untitled (Mickey Mouse)*. Wwww.haring.com; The Keith Haring Foundation. <https://www.haring.com/>
- Wikipedia. (2019, April 13). *Keith Haring*. Wikipedia; Wikimedia Foundation. https://en.wikipedia.org/wiki/Keith_Haring
- Wikipedia. (2020, June 12). *Crack is Wack*. Wikipedia. https://en.wikipedia.org/wiki/Crack_is_Wack
- Wikipedia. (2024, April 30). *Todos Juntos Podemos Parar el SIDA*. Wikipedia. https://en.wikipedia.org/wiki/Todos_Juntos_Podemos_Parar_el_SIDA
- Αλεβίζου, Έ. (2023, May 29). *Keith Haring: Ο ακτιβιστής καλλιτέχνης που χάρισε την τέχνη του σε όλους*. In.gr. <https://www.in.gr/2023/05/29/life/texni/keith-haring-o-aktivistis-kallitexnis-pou-xarise-tin-texni-tou-se-olous/>
- Μαραγιάννη, Ν. (2025). *Πώς επιδρά η Τεχνητή Νοημοσύνη στην Τέχνη*; Liberal.gr. <https://www.liberal.gr/politismos/pos-epidra-i-tehniti-noimosyni-stin-tehni>
- Παπαχρήστου, Μ., Βορβή, Ι., & Κοκκίνου, Ε. (2016). Η αξιοποίηση του “ArtSteps”, ως δυναμικού εργαλείου μάθησης. *Έρευνα, Επιθεώρηση Εκπαιδευτικών–Επιστημονικών Θεμάτων*, 8, 82–100. https://erkyna.gr/e_docs/periodiko/dimosieyseis/pliroforiki/t08-06.pdf